

Från frigörelse till folkfest

- en kritisk diskursanalys av Prideparaden i Svenska Dagbladet

Av: Cecilia Simander och Elisabet Agelou

Handledare: Maria Zuiderveld
Södertörns högskola | Institutionen för journalistik
Kandidatuppsats 15 hp
Journalistik | vårterminen 2019

Abstract

Prideparaden är kulmen för det som kallas Stockholms Pridefestival. Det är ett årligt evenemang och lockar många människor för att både delta och åskåda. Paraden är unik på så sätt att den har ett politiskt syfte som når ut genom glädje och festligheter. Syftet med denna studie har varit att undersöka och analysera hur Prideparaden har gestaltats i Svenska Dagbladets nyhetsrapportering mellan åren 1979-2018, men också hur diskursen haft en påverkan på gestaltningens förändring. Frågeställningarna behandlar vilka skillnader och likheter det finns gällande vilka ämnen som betonas och vilka aktörer som omtalas i artiklarna, samt vilken förändring vi kan se i rapporteringens gestaltning över tid rörande Prideparaden i relation till diskursen. Metoden som används är en kritisk diskursanalys, där totalt 14 artiklar analyseras. Urvalet är begränsat till artiklar som enbart rör paraden. Därefter görs en komparativ analys av resultatet. Studiens resultat visar att det finns skillnader i vilka ämnen som betonas samt vilka aktörer som får komma till tals. Gällande diskursens påverkan på framförallt rapporteringen besvaras detta genom en diskussion då det inte går att dra några generella slutsatser kring resultatet.

1. Inledning	3
2. Syfte och frågeställningar	5
2.1 Syfte	5
2.2 Frågeställningar	5
2.3 Begreppsdefinitioner och terminologi	5
3. Bakgrund	7
4. Tidigare forskning	9
4.1 Parad som bryter mot normer	9
4.2 Prideparaden i Nya Zeeländska mediers rapportering	10
5. Teori	12
5.1 Queerteorin	12
5.2 Gestaltningsteorin	13
5.3 Två teorier vävs samman	14
6. Metod	16
6.1 Kritisk diskursanalys	16
6.2 Material och urval	17
6.3 Avgränsningar	19
6.4 Metoddiskussion	19
6.5 Analysschema	21
7. Resultat och analys	23
7.1 Sammanfattning och komparativ analys	41
8. Diskussion och slutsats	44
9. Referenslista	48
9.1 Litteratur	48
9.2 Elektroniska källor	49
9.3 Artikelförteckning	50

1. Inledning

Augusti, 2012. Stockholms gator är fyllda med människor som firar, jublar och skrattar. Unga som gamla, barnfamiljer, män som kvinnor samlas i Stockholms Prideparad för att delta eller titta på det stora evenemanget. “Omkring 45 000 deltagare och en halv miljon åskådare. Gårdagens Pride-parad genom Stockholm var en färgglad folkfest.”, skriver Expressen den 5 augusti i en artikel. Paradens faktiska syfte skrivs det mindre om, rapporteringen fokuserar till största del på firandet.

Vi hoppar tillbaka, mer än tjugo år i tiden.

Augusti, 1986. “Aids-debatten har gjort att den homosexuella frigörelsen tagit ett stort steg tillbaka. Idag är människor rädda för att träda fram och självmordsfrekvensen har ökat.”, skriver TT den 7 augusti samma år. Under denna tid kallas Pridefestivalen för homosexuella frigörelseveckan. Aids har härjat i Sverige under några år och har tagit över den politiska debatten på många håll.

Pridefestivalen har genom åren kommit att bli det största evenemanget i Stockholm och pågår under en vecka (Peterson, Wahlström och Wennerhag 2018, s 34). Denna studie kommer dock enbart att fokusera på Prideparaden, som varje år avslutar festivalen. Paradens härkomst grundar sig i djupt politiska ämnen och system, men det som särskiljer paraden från andra politiska evenemang är den övergripande traditionen av fest och firande (Lundberg 2007, s 170) .

De bifogade citaten från artiklarna ovan visar tydliga exempel på skillnader i nyhetsrapporteringen under de senaste decennierna, gällande Priderörelsen och homosexualitet. Då paraden lockar ett så stort antal människor är den även föremål för stor mediabevakning. Vad har media förmedlat för bild av paraden genom åren?

Prideparaden handlar i grund och botten om att synliggöra invanda normer gällande sexualitet och att samhället ska acceptera alla människor hur de än vill identifiera sig - frågor som kan räknas som högst politiska. Dessa frågor har inte alltid varit självklara och människor har länge kämpat och demonstrerat för hbtq-personers rättigheter. Därför är det också intressant

att se till hur diskursen har förändrats genom åren gällande dessa ämnen och hur det i sin tur har påverkat gestaltningen av Prideparaden i nyhetsrapporteringen.

Uppsatsen tar sin utgångspunkt i en kritisk diskursanalys av artiklar publicerade i Svenska Dagbladet på ämnet Prideparaden mellan åren 1979-2018. De teorier som studien utgår från är queerteorin och gestaltningsteorin som kopplas samman i analysen.

2. Syfte och frågeställningar

2.1 Syfte

Syftet med uppsatsen är att undersöka och analysera hur Prideparaden har gestaltats i Svenska Dagbladet över tid mellan år 1979-2018. Fokus ligger på hur diskursen har förändrats under tid genom en komparativ analys av valda artiklar för att således se om eller hur de skiljer sig åt. Studien undersöker och intresserar sig även för den omvända diskursen.

2.2 Frågeställningar

Uppsatsen ämnar besvara dessa frågeställningar:

- Vilka ämnen kopplade till Prideparaden betonas mest i artiklarna?
- Vilka aktörer omtalas och vilka aktörer får komma till tals i artiklarna?
- Vilken förändring kan vi se i rapporteringens gestaltning över tid rörande Prideparaden i relation till diskursen?

Materialet i studien utgörs av artiklar som rapporterar om Prideparaden i Svenska Dagbladet. Totalt görs en analys av 14 artiklar, en artikel från varje år utifrån studiens urval.

2.3 Begreppsdefinitioner och terminologi

Homosexuella - När vi i uppsatsen använder ordet homosexuella för att benämna personer är det för att det är den benämningen som används i analysens artiklar eller av de källor vi använt som referenser till vår forskning.

Hbtq - Begreppet används i uppsatsen när vi själva benämner personer som ingår i hbtq. H står för *homosexuell* och syftar till sexuell läggning, samma sak gäller för bokstaven B som står för *bisexuell*. T står för *transsexuell* och innebär hur en person definierar och uttrycker sitt kön. Q står för *queer* som kan röra sexuell läggning, könsidentitet, relationer och sexuell praktik men är även ett uttryck för kritiskt förhållningssätt till aktuella normer. Syftet med begreppet är att bredda tidigare användning av uttryck som böj, homo och gay (RFSL, 2019).

Pridefestival - Festivalen är en årlig tillställning som främst riktar sig till hbtq-personer och anordnas av föreningen Stockholm Pride.

Prideparad - "En glädjefylld och färgglad manifestation av kärlek för mänskliga rättigheter. En demonstration för allas rätt att älska och vara den de vill." (Stockholm Pride, u.å).

Frigörelsedemonstration/demonstration - I uppsatsen nämns begreppen frigörelsedemonstration och demonstration. Frigörelsedemonstrationen syftar till den demonstration som dels gav upphov till vad som kom att kallas Homosexuell frigörelseveckan. Detta är begreppen som användes innan det kom att kallas Prideparad.

Begreppet demonstration anknyter till föregående begrepp och syftar till samma sak. I rapporteringen blandas begreppen.

RFSL - RFSL är en förkortning av Riksförbundet för homosexuellas, bisexuellas, transpersoners och queeras rättigheter. Det är en ideell organisation som grundades år 1950.

Diskurs – I denna studie syftar begreppet till den allmänna diskursen. Diskursen kan ses som summan av all interaktion i ett samhälle, inklusive "osynliga" strukturer, värderingar och normer. Vidare kan diskursbegreppet belysa skillnader mellan olika institutioners språk (Berglez 2013, ss 271-272).

Omvänd diskurs - Den omvända diskursen syftar till att utveckla en motsatt semantisk tolkning till den redan existerande diskursen (Weaver 2010).

Nyhetsdiskurs - Nyhetsdiskursen som begrepp innebär att nyheter produceras inom en institutionell verksamhet. I och med att språkbruket inom institutionen ser ut på ett visst sätt, den sociala verkligheten paketeras på ett visst sätt och institutionen har sina förhållningsregler blir nyheter en egen diskurs (Berglez 2013, ss 272-273).

3. Bakgrund

År 1944 avkriminaliserades homosexualitet i Sverige. Trots detta var det under flera decennier fortfarande vanligt med förföljelse, trakasserier och diskriminering av homosexuella personer (RFSL, 2015).

I boken *Pride Parades and LGBT Movements* (2018) står att den första gayparaden någonsin sker på grund av "The Stonewall Riot". The Stonewall Inn var en gaybar i New York som stormades av polisen år 1969. Istället för att förbli passiva försvarade sig de homosexuella och transpersoner på baren och gick till motattack mot polisen. Året efter arrangerades en demonstration i New York och Los Angeles som protest mot polisens agerande, men också för att höja rösterna för homosexuellas frigörelse (Peterson, Wahlström och Wennerhag 2018, s 18).

Inspirerad av gayrörelsen i USA tog den första demonstrationen för homosexuellas rättigheter plats 1971 i Örebro, anordnad av Gay Power Club. Demonstrationen förespråkade då "gay liberation", på svenska homosexuell frigörelse (Peterson, Wahlström och Wennerhag 2018, s 30). Detta resulterade dock inte i någon större uppslutning, endast 15 personer deltog. Ett försök gjordes även några veckor senare i Stockholm till minne av Stonewall, men inte heller då deltog något större antal människor (Peterson, Wahlström och Wennerhag 2018, s 31).

RFSL (2015) skriver att det skulle dröja ända till 1977 då det var dags för nästa anordning av en parad för homosexuellas rättigheter i Stockholm. Detta kallas den första frigörelsedemonstrationen i Sverige. Den huvudsakliga organisatören var RFSL, men nu var även andra organisationer involverade. Denna demonstration var den som gav upphov till att bli ett årligt evenemang och som sedan utvecklades till Homosexuella frigörelseveckan (RFSL, 2015). Begreppet "pride" användes på den här tiden inte i kontext med paraden eller evenemanget (Peterson, Wahlström och Wennerhag 2018, s 31).

År 1979 var enligt RFSL (2015) ett betydelsefullt år då homosexualitet upphörde att klassificeras som en sjukdom, ett beslut taget av Socialstyrelsen efter påtryckningar från aktivister. Den aktivism som hade vaknat till liv under 60- och 70-talet väckte hoppfullhet och framåtanda hos människor som kämpade för homosexuellas rättigheter (RFSL, 2015).

Under 1980-talet genomsyrades de homosexuellas rörelse av AIDS-epidemin. Den optimism som tidigare väckts överskuggades av sjukdomen och dödsfallen som ökade alltmer i Sverige (RFSL, 2015). Debatten i medier kom att handla om homosexuella män och deras sexualvanor och hur man skulle stoppa spridningen hiv/aids. Homosexualiteten skildrades i och med den här debatten som ett svårt problem och till sin yttersta spets som en fara för allmänheten på grund av smittorisken (Norrhem, Rydström & Markusson Winkvist 2015, s 20).

Efter en statlig utredning om de homosexuellas situation i samhället infördes år 1987 en lag om homosexuella sambor samt förbud mot olaga diskriminering av homosexuella (RFSL, 2015). Samma års införs även en annan lag, den så kallade bastuklubbslagen. Den var en direkt effekt av debatter som förts i media om hur hiv spridits okontrollerat på just bastuklubbar. Lagen förbjöd sammankomster som allmänheten hade tillträde till som kunde underlätta för sexuella kontakter. Detta tvingade de gaysaunor som förekom under denna tid att stänga (RFSL, 2015).

Våren 1989 lämnas de första motionerna in till Sveriges riksdag om införandet av registrerat partnerskap (RFSL, 2015). Fem år senare, 1994, träder lagen om registrerat partnerskap i kraft (SFS 1994:1117).

4. Tidigare forskning

Vi har valt att fokusera på två verk inom den tidigare forskning som är centrala för vår studie. Genusvetaren Anna Lundbergs studie *Queering Laughter in the Stockholm Pride Parade* (2007) handlar om hur karnevalens skratt kan användas i ett politiskt syfte för att belysa inrotade normer och tankar kring vad sexualitet är. Det andra verket är genusforskaren Chris Brickells studie *Heroes and Invaders: Gay and Lesbian pride parades and the public/private distinction in New Zealand media accounts* (2000) som handlar om hur medierapporteringen kring Prideparaden fokuserar mer på huruvida homosexualiteten bör få ta plats i det offentliga rummet och att paradens politiska syfte således går förlorad i rapporteringen.

4.1 Parad som bryter mot normer

Queering Laughter in the Stockholm Pride Parade (2007) skriven av Anna Lundberg handlar om det unika i att en politisk manifestation som Pride kan genomföras i form av glädje och festligheter. Samtidigt utmanar denna politiken också något av det mest privata i vårt samhälle - sexualiteten och den sexuella kroppen. Genom att offentliggöra ett så tabubelagt ämne menar Lundberg att paraden även bryter ett annat tankesätt i vårt samhälle, nämligen idén om att det privata och det offentliga utesluter varandra som två helt olika kategorier (2007, s 169).

Hon baserar sina studier på Mikhail Bakhtins teorier om karnevalens skratt, som menar att skrattet är inkluderande och riktat till allt och alla. Men det kan också ses som ett hån mot överheten och normerna som vi människor är låsta i. På så sätt är karnevalens skratt ambivalent; å en sidan glatt och bekymmersfritt, å andra sidan hånande och utpekande. Genom att skratta åt invanda mönster och hierarkier i samhället vänder det upp och ner på de normer och den kunskap vi ser som självklar (Lundberg 2007, ss 170-171).

Lundbergs (2007) studie utgår också från queerteorin som är kritisk till att heterosexualitet betraktas som något normalt och nödvändigt i samhället. Men teorin fokuserar också på den "queera" kroppen och vad den är kapabel till. Istället för att betrakta den "queera" kroppen som ett manifest för en politisk fråga eller något som ska fylla ett högre syfte, betonas snarare här de njutningar och den glädje kroppen kan uppleva för sin egen skull. På så sätt bekräftar

både Bakhtins teori om karnevalens skratt och queerteorin varandra, då det förenar tanken om njutning, glädje och skratt (Lundberg 2007, ss 172-173).

4.2 Prideparaden i Nya Zeeländska mediers rapportering

I *Heroes and Invaders: Gay and Lesbian pride parades and the public/private distinction in New Zealand media accounts* (2000) diskuterar Chris Brickell hur det offentliga rummet på många sätt tillhör de heterosexuella. Ömhetstecken mellan en man och en kvinna är inget som anses konstigt ute i det offentliga, medan den homosexuella kärleken endast kan accepteras om den hålls inom det privata rummet och utom synhåll (Brickell 2000, s 166). Detta fenomen menar Brickell blir extra tydligt i diskursen i Nya Zeeländska mediers rapportering om Prideparader i landet. Brickell undersöker både dagstidningar och magasin och vad läsare skriver i sina insändare om paraden, samt hur redaktörers syn på paraden ter sig (2000, s 164). Diskursen förd av heterosexuella i media menar att lesbiska kvinnor och gaymän tvingar fram en politisering på både det offentliga rummet samt in i den privata sfären hos heterosexuella (Brickell 2000, s 166). På så sätt framställs homosexuella i diskursen som maktlystna och hotfulla, samtidigt som de heterosexuella blir de förtryckta (Brickell 2000, s 171).

Brickell kopplar detta till traditionellt liberalt tänkande. Det liberala konceptet handlar om att heterosexuella tolererar homosexualitet - så länge det hålls inom det privata rummet. Den liberala diskursen rättfärdigar på så sätt sin kritik mot Prideparader då den tar över gator och torg som tillhör det offentliga rummet. Därför kan motståndare till offentlig homosexualitet hävda sig inom ramen för liberalismens referenser att det är de heterosexuella som är de toleranta inom det offentliga/privata. Inom dessa referenser blir det alltså de homosexuella som blir de intoleranta då de kräver plats i det offentliga rummet. Homosexualiteten invaderar på så sätt de heterosexuellas plats och mentalitet. Att demonstrera i paraden är lika med att "skylta" med sin sexualitet (Brickell 2000, s 170).

Den tidigare forskning som har presenterats ovan visar dels att Prideparadens politiska syfte på flera sätt går förlorad i mediers rapportering (Brickell, 2000) och att fokus istället läggs på att debattera om den sexuella kroppen genom en liberal diskurs. Den politiska handlingen som i grunden handlar om rättigheten att få älska vem man vill blir istället en fråga om huruvida homosexualiteten ska få visas offentligt. Dels visar Lundbergs (2007) studie att en

politisk parad som genomsyras av karnevalens skratt och glädje kan avväpna känsliga ämnen som hierakier och normen om hetersexualitet som något naturligt. Att belysa något så privat som den sexuella kroppen i det offentliga rummet tvingar människor att se gamla strukturer och att tänka i nya banor. Uppsatsen ämnar undersöka vidare hur diskursen om Prideparaden har sett ut i Sverige för att ge ytterligare kunskaper inom området. Detta är av betydelse för både medborgare och journalister, för att bli medveten om hur diskursen i medier påverkar oss och vår syn på sakfrågor.

5. Teori

Uppsatsen utgår från gestaltningsteorin och queerteorin. Vi har valt att basera vår forskning på Michel Foucaults version av queerteorin men också Tamsin Spargos (2000) tolkning av Foucaults forskning.

5.1 Queerteorin

Michel Foucault var en fransk filosof och idéhistoriker vars största inriktningar var psykologi och sociologi. Spargo menar att Michel Foucault argumenterar för att vi lever utifrån sociala, kulturella och historiska konstruktioner. Han menar att vi människor idag tror att vi lever i en värld som står för fritt tänkande, men att vi i själva verket är påverkade av konstruktioner från förr i tiden. Spargo tolkar Foucaults påstående om att sexualitet inte är en naturlig funktion eller fakta om mänskligt liv, det är en konstruktion av erfarenheter som har ett historiskt, socialt och kulturellt, snarare än biologiskt ursprung (Spargo 2000, s 12).

Din sexuella identitet är bestämd utifrån den struktur vi har i samhället och den diskurs vårt samhälle förhåller sig till. De sexuella identiteterna, eller sexualitet som begrepp delas in i kategorier. Homosexualitet är en utav dessa kategorier. Spargos tolkning av Foucaults argument innebär att detta begrepp och kategori av sexualitet växte fram genom ett visst sammanhang, när man började utforska sexualiteten som ägt rum under renässansperioden (Spargo 2000, s 17).

Under 1500-talet, renässansen, talades delar av den homosexuella sexualiteten som något syndigt. Sodomi, oavsett kön ansågs vara en synd och något skamfyllt. Begreppet "homosexualitet" fanns alltså inte under denna tid. Att ha sex med någon av samma kön kategoriserades inte på samma sätt som det gör idag (Spargo 2000, s 18).

I slutet av 1800-talet myntades homosexualitet som begrepp då medicinska studier hade intresse av att studera sexualiteten. Medan till exempel sodomi ansågs som något syndigt men temporärt, en tillfällig handling, menar Foucault (1978) att homosexualitet kategoriserades som en art (Foucault 1978, s 43). En homosexuell akt är alltså inget tillfälligt. En homosexuell människa genomsyras av sin sexualitet i alla handlingar denne gör.

Psykiatrin, rättspraxis och litteraturen under 1800-talet gav upphov till en diskurs som framhävde homosexualitetens så kallade arter och underarter på ett sätt som orsakade sociala kontroller inom "fördärvet". Dock skapades därmed möjligheten att bilda en omvänd diskurs. Homosexualiteten började tala för egen räkning, kräva erkännande för dess legitimitet och naturlighet (Foucault år 1987 Spargo 2000, ss 21-22).

Homosexualitet ansågs länge vara en sjukdom och det ter sig genom att diskursen används som institutionell kunskapsproduktion. Peter Berglez (2013) skriver att varje institution förknippas med en viss typ av expertis och form av kunskap. Han förklarar även att Foucault studerade hur medicinen och kriminalvården inrättas och hur de bevarar sina maktpositioner i samhället. Detta genom konstruerad expertiskunskap och upprättandet av skillnaden mellan vetenskap och okunskap, normalt och sjukt, sunt och äckligt, och moraliskt legitimt och icke-legitimt (Berglez 2013, s 272).

Berglez (2013) menar att det således finns en koppling till den förstnämnda definitionen av diskurs, kunskap inom en viss expertis kan bara uppträda och ha effekt genom en specifik språkanvändning inom varje enskild institution. Det är genom social interaktion som regler, rutiner och överenskommelser skapas och bli märkbara (Berglez 2013, s 272).

I detta avseende är det även relevant att belysa nyheter som en diskurs. Det som förhåller nyheter som en diskurs är att de produceras inom ramen för en institutionell verksamhet. Även den är präglad av en viss kunskapsproduktion som förhåller sig till regler, sina rutiner och konventioner.

5.2 Gestaltningsteorin

Gestaltning inom den institutionella verksamheten, journalistiken, förhåller sig till samma ramar liksom diskursen. Gestaltningar är ett resultat av journalistikens värderingar, rutiner och praktiker vilket ger form för det redaktionella arbetet inom institutionen. I detta avseende kallas det förhållningssättet för *medielogik* och bygger på att medierna bär det främsta ansvaret för hur något gestaltas i media (Shehata 2015, s 362).

Journalistiken är, liksom samhällsvetenskap, ett kunskapssystem för insamling av information som även hävdas vara sann. Detta kan dock bli en bristfällig uppfattning om sanningen, i och med att normer och förhållningssätt ändras i samband med diskursen i

samhället (J.Shoemaker & D.Reese 2013, s 22). Den verklighet som målas upp av media blir en medierad verklighet, nyhetsjournalistiken blir alltså tolkande istället för beskrivande (Strömbäck 2015, s 305). Robert Entmans beskrivning av gestaltningsteorin förhåller sig enligt detta och hans definition av begreppet är en bra sammanfattning. Definitionen är den mest citerade och handlar i regel om urval och uppmärksamhet.

“To frame is to select some aspects of a perceived reality and make them more salient in a communicating text, in such a way as to promote a particular problem definition, causal interpretation, moral evaluation, and/or treatment recommendation for the item described” (Entman 1993 se Karlsson & Strömbäck 2015, s 361).

Det centrala i gestaltningsteorin är hur kommunikationens roll påverkar människors förståelse för sin omvärld (Shehata 2015, s 360). Svaren vi finner är beroende av de frågor vi ställer och på så sätt blir gestaltningen påverkad. Vissa saker ifrågasätts inte på grund av den kultur och de normer vi förhåller oss till i samhället, det vill säga diskursen. På så sätt blir gestaltning en beroende variabel (J.Shoemaker & D.Reese 2013, ss 23, 176).

5.3 Två teorier vävs samman

Spargo refererar till Foucault gällande något som kallas för omvänd diskurs. I detta avseende hur framförallt homosexuella personer utmanar de institutioner i samhället som formar vårt språk och vårt sätt att se på samhället. I och med den omvända diskursen har homosexuella personer blivit accepterade vilket format den nuvarande diskursen, men även påverkat gestaltningen av homosexuella personer i media över tid (Spargo 2000, s 21).

Gestaltningsteorin kommer väl tillhands när vi i uppsatsen utforskar inflytandet journalistiken har över vad som kommuniceras till omvärlden genom gestaltning, men även tvärtom. Hur journalistiken förhåller sig till regler, rutiner och konventioner ger det redaktionella arbetet inom institutionen en viss form. Detta kan med ett ord kallas för medielogik och det innebär att medierna bär ett stort ansvar för hur något eller någon framstår i media.

Vad som anses vara viktigt att framhäva styrs av diskursen, det handlar om de frågor vi ställer som sedan genererar svar på dessa frågor. Även vad som är sant enligt media, det vill

säga en medierad verklighet kan komma att ifrågasättas när vi fördjupar oss i ämnet och hur gestaltningen av hbtq-personer och Prideparaden har formats över tid.

6. Metod

För att kunna undersöka och studera nyhetsrapporteringen om Prideparaden i Svenska Dagbladet under en längre tidsperiod tillämpas i denna uppsats en kritisk diskursanalys som metod.

6.1 Kritisk diskursanalys

Den kritiska diskursanalysen grundades av Norman Fairclough och var från början en lingvistisk metod. Genom att studera och analysera den språkliga strukturen i en text kan metoden användas för att belysa eller avslöja dolda underliggande meningar i diskursen (Wodak 2002). Under åren har metoden omarbetats och utvecklats av olika teoretiker och forskare samt av Fairclough själv (Wodak 2002). Norman Fairclough menar i sin bok *Analysing Discourse* att en kritisk diskursanalys går att göra på många olika sätt, och att det ena sättet inte behöver utesluta det andra (2003). Den här uppsatsen kommer att utgå från medieforskaren Peter Berglez förenklade analyschema av den kritiska diskursanalysen. Detta för att Berglez metod fördjupar sig i den aktuella nyhetsdiskursen vilket är relevant för oss då vi ska analysera nyhetsartiklar.

Berglez skriver i boken *Metoder i kommunikationsvetenskap* (2010) att vi människor är individer med unika erfarenheter och bakgrund, vilket påverkar våra tolkningar när vi till exempel läser nyheter. Detta gäller också de som producerar nyheter, det vill säga ägarna, redaktörerna och journalisterna som också är individer med olika bakgrunder som styr och påverkar innehållet.

I en kritisk diskursanalys kombineras samhällskritik med vetenskap genom att texter definieras som *diskurs*. Diskurs kan förstås i förhållande till olika situationer, institutioner eller osynliga strukturer i samhället. För en fördjupad förståelse av en text måste en analys göras för att fånga upp eventuella undanträngda och dolda aspekter. Social, historisk samt kulturell bakgrund och en viss situation påverkar vad som sägs i en diskurs (Berglez 2010, 267). Diskursbegreppet används även för att påvisa skillnader i språket mellan olika institutioner (Berglez 2010, s 271).

I detta fall är det av intresse att undersöka samspelet mellan nyhetsmedier och samhället. Nyheter i sig anses vara en diskurs då den har sitt egna språk och produceras inom sin egen

institution. Institutionen har vissa ramar utifrån hur nyheter ska skrivas, tecken, ord och meningar är alltså inte slumpmässigt kombinerade utan utgör ett syfte till att få mottagaren att förstå budskapet med texten. Mottagaren i sig blir då en del av en samhälls- och språkgemenskap.

Anledningen till att konsumtionen och produktionen av nyhetsdiskursen ser ut som den gör beror på de kognitiva scheman som nyhetsproducenterna skapat. Det finns alltså ett visst mönster kring hur en nyhetstext är uppbyggd vilket är viktigt att bevara för den etablerade meningsrelationen mellan nyhetsmakare och konsumenterna som baseras på sociokognition (Berglez 2013, ss. 273-274).

Sociokultur är också ett begrepp som bör belysas i sammanhanget och baseras på fundamentala föreställningar om hur verkligheten ska tolkas. Med det sagt har det omgivande samhället och nyhetsdiskursen ett visst inflytande på varandra (Berglez 2013, 274).

Den kritiska diskursanalysen eftersträvar att belysa de omedvetna sociokulturella processerna för att på så sätt kunna ifrågasätta dem. Varför en text ser ut som den gör exempelvis. Detta besvaras då genom att analysera nyhetsdiskursens ideologi, med andra ord se om dolda meningar, opinioner och värderingar förekommer.

Situationen blir paradoxal då vi dels ska försöka ställa oss utanför kulturen och studera nyhetsdiskursen från ett neutralt perspektiv, men också utnyttja vår position som en del av det samhälle och kultur som diskursen ingår i.

6.2 Material och urval

Studiens material består totalt av 14 artiklar publicerade i Svenska Dagbladet. Tidningen är en av Sveriges största morgontidningar sett till räckvidd (Orvesto Konsument, 2017).

Svenska Dagbladet grundades år 1884 och har beteckningen obundet moderat. Att studiens material utgår från artiklar publicerade av Svenska Dagbladet kan dels motiveras med att tidningen har en stor räckvidd och är således en del av medias påverkan av samhällsdiskursen.

Med tanke på studiens omfattning av tid och resurser har vi behövt ta praktisk hänsyn till vårt urval. Vårt urval bygger således på artiklar ur Svenska Dagbladets elektroniska arkiv som går att få tillgång till via Svenska Dagbladets hemsida. Denna tjänst gör det möjligt att hämta alla artiklar publicerade sedan år 1884 fram tills idag. Denna faktor har underlättat för studiens inhämtning av artiklar. Vi har alltså använt oss av en bekvämlighetsteknik i insamlandet av material (Larsson 2013, ss 62-63).

Den kritiska diskursanalysens material utgörs av artiklar på ämnet Prideparad. Sökorden har varierat då paraden har benämnts med olika namn under åren. Därför har sökorden bestått av "pride", "prideparad*", "homosexuella frigörelseveckan", "rfsl", "homofestival*", "demonstr*", "homosexuell*". Sökorden används för att gallra bort artiklar som inte är av lika hög relevans. Vi har även använt oss av trunkering för att tillgå olika böjningar av begreppen rörande Prideparaden i sökningen. I vissa artiklar används enbart ordet "demonstranter" och så vidare, därför breddas sökningen med dessa ord för att öka relevansen för vårt val av inhämtning.

Tidsmässigt har studien avgränsats till perioden 1979 t.o.m 2018. Studiens startdatum sammanfaller med det första året då demonstrationen kom att benämnas i och med "homosexuella frigörelseveckan". Det är också då vi hittar den första artikeln i Svenska Dagbladet som handlar om demonstrationen. Anledningen till att vi valt att utföra studien från år 1979 och framåt är för att kunna följa nyhetsrapporteringen från det att fenomenet startade fram tills modern tid för att studera hur rapporteringen har utvecklats.

Materialets urval utgår från vart tredje år under studiens tidsperiod. Motivet för detta urval är studiens omfattning, som ger oss en begränsning i resurser och tid. Vi anser dock att tre års intervall mellan de inhämtade artiklarna ger oss möjlighet att studera ämnet under en längre tidsperiod. Detta ger oss möjlighet till en omfattande analys som framhäver eventuella mönster eller förändringar som skett över tid. De år vi har hämtat vårt material ifrån är: 1979, 1982, 1985, 1988, 1991, 1994, 1997, 2000, 2003, 2006, 2009, 2012, 2015, 2018.

Då paraden äger rum olika datum varje år har vi valt att begränsa oss till ett intervall på två veckor. Vi behandlar artiklar som publicerats en vecka innan aktuellt datum för demonstrationen eller paraden och en vecka efter aktuellt datum. Vår motivering till intervallet är att täcka rapporteringen inför demonstrationen eller paraden samt

rapporteringen efter, men också för att begränsa inhämtningen av artiklar för varje år sett till vårt urval. Valet av material baseras på artiklarnas relevans för att kunna besvara våra frågeställningar, samt för att kunna göra en jämförande analys.

6.3 Avgränsningar

Studien är avgränsad till tidningens tryckta källor hämtade i Svenska Dagbladets digitala arkiv. Innehållsmässigt har studien avgränsats till artiklar som nämner paraden eller demonstrationen. Artiklar som handlar om festivalen ingår alltså inte i urvalet om de inte nämner paraden eller demonstrationen. Anledningen till urvalet är att det för studiens analys enbart är relevant med artiklar som berör paraden.

Undantag från dessa avgränsningar är år 1988, 1991 och 1997. Dessa år har vi inte hittat någon rapportering i Svenska Dagbladet som nämner just demonstrationen eller paraden. Under samma årtal rapporteras det dock om ett pris som delas ut av RFSL, ett så kallat homofobipris. Enligt rapportering från tidigare år i vårt urval har vi kunnat se att detta pris delas ut i samband med de homosexuellas demonstration. Traditionellt infaller demonstrationen på en lördag varje år och artiklarna i vår analys gällande homofobipriset är publicerade på en söndag eller måndag under eller precis efter den homosexuella frigörelseveckan. Således går det att anta att homofobipriset har delats ut under paraden men att Svenska Dagbladet enbart har valt att rapportera om priset. Därför anser vi det också relevant att ta med dessa artiklar i vårt urval då de kan vara av betydelse för vår analys.

6.4 Metoddiskussion

Uppsatsens metod är den kritiska diskursanalysen vilket är en kvalitativ metod där tolkningar av materialet styrs av oss. I och med att vi varit två personer som skrivit denna uppsats har vi kunnat diskutera våra tolkningar i analysen och vad som är intressant för vår diskussion av resultatet. Även arbetet kring insamling av artiklar för vårt urval är något vi diskuterat och kommit överens om. Eftersom vi har varit två i arbetet med uppsatsen har vi fördelat analysenheterna mellan oss. Vi har därmed behövt vara noggranna med hur vi förhåller oss till analysens schemat för den kritiska diskursanalysen för att få en enhetlig analys.

Med det valda materialet kan vi endast analysera Prideparaden som hålls i Stockholm. Under några år är rapporteringen inte lika tydlig, huvudtemat eller rubrikerna anspelar inte direkt på

demonstrationerna eller det senare om Prideparaden. Detta innebär att urvalet är en aning justerat vilket motiveras i kapitel 5.3 för avgränsningar. En orsak till den bristande rapporteringen skulle kunna vara att rapportering kring angränsande ämnen ansågs vara av ett högre nyhetsvärde. Under 80- och 90-talet kom vi över mer rapportering kring AIDS i samband med homosexuella äm rapportering om självaste paraden.

En artikel som skiljer sig mer än de andra är från år 2012. Artikeln är ett bildreportage och texten som finns att tillgå är i form av rubrik, ingress och bildtexter. Vi har gjort ett övervägande kring att ha med denna artikel i vårt urval för analysenheter och ser vi till våra kriterier för urvalet anser vi att den håller måttet. Den största anledningen är att detta är den enda artikel i Svenska Dagbladet med Prideparaden som huvudtema detta år, men också för att bildtexterna innehåller relevant information än bara beskrivningar av vad som syns på bilderna.

Vi har också gjort ett etiskt övervägande kring att skriva ut namn på personer som nämns i artiklarna med anledningen att vissa frågor är av känslig natur. Personen kan i fråga även ändrat uppfattning och åsikt över tid.

Som Ledin och Moberg (2013) beskriver möjliggör en kvalitativ metod för textanalys att se till materialets omgivande kontext. Genom den kritiska diskursanalysen kan man utläsa textens betydelse för läsaren genom att undersöka textens teman och underteman och vad som kan vara underliggande värderingar. I det analysformat som Berglez (2013, ss 277-279) format måste vi förhålla oss till många moment, men det ger oss möjlighet att se en helhet i textens karaktär och centrala betydelser (Ledin & Moberg 2013, ss 176-177).

Den helhet vi ser i vår studie kan dock inte agera som underlag för generella slutsatser. I och med att vi endast förhåller oss till ett medium, Svenska Dagbladet, men också specifika nedslag i rapporteringen kring ämnet kan vi inte dra generella slutsatser kring vår analys. I och med den kvalitativa metoden kan samma metod och urval ge upphov till ett avvikande resultat än vårt eget på grund av utrymme för subjektiva tolkningar.

6.5 Analysschema

Vår kritiska diskursanalys som metod har tagit inspiration av hur Peter Berglez (2013) beskriver den. Vi har anpassat vår analysmodell utifrån vårt syfte för att kunna besvara våra frågeställningar. Studien tar avstamp från år 1979 (se punktlista) och därefter behandlas en text från vart tredje år vars huvudtema är paraden.

Vår analys tar avstamp i följande moment:

Redogörelse för rapporteringens huvudsakliga innehåll. Vad handlar artikeln i huvudsak om? Här görs en kartläggning över det huvudsakliga i texten (Berglez 2013, s 277).

Nyhetstextens tematiska struktur (makroanalys). Vad diskuteras i första hand i texten? Vad diskuteras mest? Vilka andra teman diskuteras i texten? I detta moment ska vi titta på hur texten är konstruerad. Berglez (2013) förklarar det som att studera vilka teman texten bygger på. Huvudtemat kan utläsas i rubrik och ingress, eller i det utrymme temat får i texten. Andra teman som diskuteras i texten som inte får lika mycket utrymme kan även vara en bidragande faktor till en viss typ av diskurs. Det är därför relevant att titta på vilka ämnen som är överordnade samt underordnade för att studera hierarkin mellan dessa. Fokus här ligger på om de människor som går i paraden får ta plats i texten, eller om det är andra delteman som diskuteras i större utsträckning (Berglez 2013, s 278).

Nyhetstextens schematiska struktur. Vad förmedlas i texten? Vilka aktörer förekommer i texten? Vad representerar de aktörerna (institution, organisation, företag)? Vilken historisk bakgrund redogörs det för? Vem tillåts sammanfatta eller dra de huvudsakliga slutsatserna kring den aktuella händelsen? Berglez (2013) menar att den schematiska strukturen analyseras för att förstå och fånga in nyhetsdiskursens sociokognition. Med detta menas att vi som mottagare av nyheter har en förförståelse och uppfattning om hur en nyhetsdiskurs ser ut och vad den innebär. Läsare reflekterar sällan över varför en nyhetsartikel har rubriker, ingresser eller är strukturerade på ett visst sätt. Detta bygger på en "meningsrelation" mellan producent och mottagare och är ett gemensamt sätt att förstå och förhålla sig till verkligheten på. Det handlar om grundläggande föreställningar, vilket är intressant i denna studie då vi analyserar en längre tidsperiod. Något som ansågs vara en grundläggande föreställning för tjugo år sedan kanske är av annan art idag till exempel (Berglez 2013, s 278).

Mikronanalys. I mikroanalysen undersöker vi huruvida det förekommer textuella luckor, det vill säga tillfällen där läsaren förväntas förstå vad texten handlar om utan någon förklaring. Ytterligare något som förefaller intressant är den lexikala stilen i nyhetstexterna. Vilka ordval har reportern gjort och hur samspelar de med gestaltningen av personer, grupper eller händelser (Berglez 2013, ss 278-279). I detta fall är det mycket intressant att undersöka hur homosexuella har beskrivits genom olika ordval och om det finns en förändring kring det över tid.

Sociokulturella kontextualiseringar. Det sista momentet i metoden är att undersöka nyhetsdiskursen ideologiska funktion. Grunden för tolkningen av den textens sociokulturella kontext är den fundamentala samhällskontexten. Huvudfrågan är förvisso vilken ideologisk funktion nyhetsdiskursen har och hur diskursen i sig kan ge uttryck för, vara en del av eller förhandla med eller motverka vissa ideologiska processer. De makro- och mikrostrukturella momenten samspelar med varandra för att på så sätt undersöka hur nyhetsdiskursen ger uttryck för eller hur den är en del av vissa ideologiska processer. Vi undersöker hur SvD:s rapportering kring Stockholms Prideparad har underliggande värderingar som påverkar det producerade nyhetsmaterialet (Berglez 2013, s 279).

7. Resultat och analys

- **Artikel 1 - 1979**

Artikeln "Homosexuella demonstrerar i Stockholm" rapporterar om demonstrationen som avslutade den homosexuella frigörelseveckan.

I artikelns tematiska struktur kan vi utläsa huvudtemat, vilket är att homosexuella demonstrerar i Stockholm, trots konflikt med Maranata-anhängare. Ett undertema är firandet av frigörelsen och friskförklaringen av homosexuella är egentligen anledningen till demonstrationen.

Rubriken "Homosexuella demonstrerar i Stockholm" är den som syns mest i artikeln, men det finns en understriken överrubrik där det står "Trots maranataprotester". Enligt analysens schematiska struktur ser vi till vad som förmedlas i artikeln. Rubrik och överrubrik indikerar på en konflikt mellan de två grupperna. Den fetstilta ingressen följer upp med att en musiker spelar vid evenemanget och att det applåderades, vilket lägger betoning på någon typ av firande. Sist i ingressen står att demonstrationen avslutar den homosexuella frigörelseveckan.

De aktörer som förekommer i texten är de homosexuella som deltar i demonstrationen och de får även mest utrymme i texten. Därefter nämns även ordförande i RFSL som också är den enda som får uttala sig och blir citerad två gånger. Socialstyrelsen nämns också som aktör i ett uttalande av RFSL:s ordförande. Maranata-anhängarna nämns i överrubriken och i brödtexten och har en tydlig koppling till demonstrationen. "En grupp Maranata-anhängare avbröt föredragshållaren på scenen...och polisen fick gripa in för att förhindra slagsmål mellan dem och de homosexuella.", detta tyder på en konflikt mellan de två grupperna. En musiker nämns endast en gång, men med tanke på att han nämns i den första meningen i ingressen framhävs han ändå i texten. En person från RFSU och en från vpk nämns som talare i texten, men får inte mer utrymme än så. Den som missgynnas av texten och som heller inte får möjlighet att uttala sig är utrikesministern. Han tilldelas priset för sämsta aktören i homosexdebatten.

Den historiska bakgrunden som har betydelse för texten är dels att det är tredje året i rad som frigörelseveckan äger rum, men detta år läggs stor tyngd på att homosexuella friskförklaras.

Detta efter 8 års utredning av socialstyrelsen. Även att de demonstrerande släppte upp ett moln av rosa ballonger till minne av de homosexuella som dog i nazi-Tyskland.

De textuella luckor som kan hittas i texten är att läsaren måste ha någon sorts förförståelse för vad homosexuella frigörelseveckan samt vad demonstrationen står för. Begreppet "homosexuell frigörelse" förklarar någorlunda tydligt vad de demonstrerande står för, men läsaren måste ändå tolka själv för att förstå sammanhanget. Även Maranata står utan förklaring eller kontext, man antas veta vad det är. Det som är tydligt nog i texten är att det förekommer en konflikt mellan de olika aktörerna.

Utöver de textuella luckor som hör till mikroanalysen finns en lexikal stil som är övergripande neutral i artikeln. Dock framställs "de homosexuella" som en enskild grupp i samhället. De tillhör sin egen kategori av människor. I första stycket i brödtexten avslutas meningen med "hängde smockan i luften". Detta är ett värdeladdat uttryck som reportern använder sig av vilket indikerar på en hotfull situation. Att det benämns som en demonstration, istället för till exempel parad, indikerar på ett missnöje mot något eller någon i samhället. Som nämnt ses de homosexuella som en enskild grupp i samhället. Det är enbart de homosexuella som agerar i den ideologiska frågan om homosexualitet och acceptansen kring den. De som grupp står utanför den närvarande diskursen och ses därför som exkluderade och utmanande gentemot normen.

Artikeln är skriven år 1979 och som nämnt i texten har homosexualitet precis strukits som sjukdom av socialstyrelsen. Homosexualitet har tidigare gått under rubriken "mentala rubbningar" vilket kan vara ett steg i den ideologiska processen, som är något som undersöks i analysens sociokulturella kontextualisering. Nyhetsdiskursen blir alltså påverkad av beslut från högre institutioner och på så sätt är diskursen hela tiden i förändring.

- **Artikel 2 - 1982**

Artikeln behandlar tre olika händelser som skett på samma dag. I huvudsak handlar den om politiska partier som sätter upp sina valskyltar i innerstan. Dels handlar den om två demonstrationståg som ägde rum under samma tid, både den homosexuella frigörelsedemonstrationen samt en annan demonstration anordnad med anledning av den sovjetiska invasionen i Tjeckoslovakien.

I rubrik och ingress, samt första delen av brödtexten handlar texten endast om partiernas valskyltar i innerstan. Genom den tematiska strukturen för analysen kan vi utläsa att detta också är temat som får mest utrymme i artikeln. Undertemat som kommer senare i texten handlar om just demonstrationen för homosexuell frigörelse. Det temat som det skrivs om minst är den om demonstrationen för Tjeckoslovakien.

Då rubrik, ingress samt brödtextens första stycken endast handlar om de politiska partierna får dessa mest utrymme i texten och det som läsaren ser och läser först. Underrubriken som senare följer i texten lyder: "Fikusar blommar". Detta kan både vara en anspelning på både växten fikus, men även ett ord som är betingat som slangord för homosexuella män.

Den aktör som nämns i samband med demonstrationen för de homosexuella är RFSL. De som går under banderollen heterosexuella vänner, homosexuella moderater, homosexuella socialister samt homosexuella kristna är också en form av aktörer då de representerar olika grupper. Det finns inga citat från någon person i texten. Dock återges de paroller som de demonstrerande håller upp, med citaten och "Tillsammans för kärleken" och "Låt 100 000 fikusar blomma". Stycket avslutas med att skära ballonger trängs med flaggor från olika länder, vilket indikerar på att homorörelsen är en global rörelse.

I artikeln står också att "RFSL (Riksförbundet för sexuellt likaberättigande) som anordnade demonstrationen uppskattar att cirka 5000 personer deltog i tåget, medan polisen säger 1300". Två relativt motsägelsefulla siffror som kan skapa förvirring hos läsaren.

Ser man till artikeln utifrån mikroanalysen bör läsaren vara införstådd med demonstrationens syfte samt att det är en årlig tradition. En annan textuell lucka är att läsaren måste ha förkunskap om ordet "fikus" som en benämning för en homosexuell man. Detta kan även kopplas till den lexikala stilen då ordet "fikus" i vissa meningar är en benämning som kan uppfattas som nedsättande mot homosexuella personer. Artikelförfattaren väljer att plocka upp ordet i underrubriken "fikusar blommar". Det framkommer senare i texten att demonstranterna själva går under banderollen "Låt 100 000 fikusar blomma" som antagligen underrubriken syftar på.

År 1982 är det sjätte året i rad som den homosexuella frigörelsedemonstrationen äger rum. Då det har blivit en årlig tradition är det möjligt att anta att demonstrationen går mot en

normalisering i samhället än det var de första åren, då det var något helt nytt och radikalt. Genom att gruppen heterosexuella vänner deltar i demonstrationståget pekar detta på att engagemanget för homosexuellas rättigheter ökar. Det är alltså inte bara de homosexuella själva längre som måste kämpa för sina egna rättigheter, utan även andra delar av samhället bidrar till att ändra de ideologiska diskurserna. Denna bit i analysen förhåller sig till de sociokulturella kontextualiseringarna.

- **Artikel 3 - 1985**

Artikeln handlar om demonstrationen som hölls som avslut under frigörelseveckan. Artikeln nämner även att det delades ut två priser, ett positivt pris till en avliden pastor och två biskopar och ett negativt pris till en doktor vars publikation är “en utav de mest fördomsfulla och negativa böcker om psykiatri.”

Det var ungefär 1000 personer som deltog i demonstrationen och parollen denna gång löd “Lag mot diskriminering”. Tåget delades i slutet upp i flera politiska underavdelningar.

Huvudtemat kan utläsas utifrån analysens tematiska struktur. I detta fall är det demonstrationen som är huvudtemat i artikeln och undertemat är den prisutdelning som i samband med denna ägde rum. Det temat som fick minst plats i artikeln är att demonstrationståget sönderföll i flera politiska underavdelningar.

Ser man till artikelns schematiska struktur är rubriken och ingressen sammanflätade och anspelar på den prisutdelning som ägde rum i samband med demonstrationen. Själva rubriken kan ses som kontroversiell då homosexuella på ett sätt lyfter biskopar genom att tilldela de ett pris.

Ingressen förtydligar vad rubriken anspelar på och läsaren förstår då vad prisutdelningen handlar om och att det är i samband med paraden. Läsaren får även reda på att det inte endast är ett pris utan två, ett positivt pris och ett negativt men även att det är organisationen RFSL som tilldelar priset. I brödtexten nämns också att det är ett 1000-tal personer som deltar i paraden och att de “tågade under en skog av rosa ballonger”.

Det är totalt nio aktörer som förekommer i texten. RFSL som organisation är de som delar ut det positiva priset till en pastor och två biskopar detta år och det negativa priset gick till en

doktor. RFSL:s förbundsordförande och är den aktör som motiverar priserna. Det är även den enda aktören som kommer till tals och detta genom pratminus. I slutet av artikeln nämns de politiska underavdelningarna som deltog i demonstrationen.

Den historiska bakgrunden som vävs in i artikeln är relationen mellan kyrkan och det homosexuella levernet. I detta sammanhang lyfts relationen som positiv, men en bör veta att det inte alltid ser ut på så vis. Med tanke på förbundsordförandens uttalande om att just dessa två biskopar och pastorn accepterar det homosexuella levernet tyder det på att det egentligen finns en underliggande konflikt.

I mikroanalysen till artikeln ser vi till de textuella luckorna som kopplar an till den historiska bakgrunden. Som läsare bör du veta om att kyrkan och kristna inte alltid accepterat ett homosexuellt leverne. Detta för att även förstå varför prisutdelningen i denna kontext blir speciell. Något som också krävs av läsaren är att hen ska förstå parollernas mening, "Lag mot diskriminering" och "Äktenskap nu!". Det förväntas att läsaren ska veta om att det inte finns någon lag mot diskriminering av homosexuella eller att de inte heller har rätten att gifta sig.

Vi ser vissa sociokulturella kontextualiseringar i analysen av denna artikel. Under mitten av 80-talet sågs den juridiska situationen för homosexuella över vilket även genomsyrar det som står i artikeln. Parollerna och vilka som deltar i demonstrationen tyder på att rörelsen blir alltmer politisk. Även religion vävs in i artikeln vilket visar på att diskussionen om acceptans kring olika sexualiteter även nått till kyrkan.

- **Artikel 4 -1988**

Notisen handlar om att Aftonbladet får ett homofobipris som RFSL ger ut. Rubriken lyder "Aftonbladet får pris för "grova övertramp". Detta är det ämne som får utrymme i notisen och är således en del i den tematiska strukturen för artikeln.

I artikelns schematiska struktur ser vi att det som förmedlas i texten genom rubrik och brödtext är att Aftonbladet får ett pris för 'grova övertramp' av RFSL. Aftonbladet och RFSL är också de enda aktörer som nämns i texten. "Priset delas ut till den som under året gjort sig skyldig till grova övertramp genom att ge näring åt fördomar mot homosexuella, enligt RFSL" står det i sista meningen. På så sätt är det RFSL den aktör som tillåts sammanfatta händelsen. Aftonbladet får minst utrymme därför att de inte får komma till tals.

De textuella luckor som kan uppfattas i denna text är att det inte framgår att priset delas ut under den homosexuella frigörelsedemonstrationen. Läsaren måste vara införstådd vid att demonstrationen förekommer årligen och att det varje gång delas ut ett pris i samband med detta. Även att det inte redogörs för händelsen som ligger bakom det som i texten påstås vara “grova övertramp” av Aftonbladet. Författaren till notisen väljer att ha orden “grova övertramp” som rubrik, vilka kan anses vara världeladdade.

- **Artikel 5 - 1991**

Notisens huvudsakliga innehåll handlar om att Socialstyrelsen får RFSL:s bottenutmärkelse på grund av deras dåliga insats för de homosexuella.

Den tematiska strukturen grundar sig i huvudtemat som är att Socialstyrelsen får ett bottenpris av RFSL. “I år fick de RFSL:s bottenutmärkelse - Homofobipriset - för mest fördomsfulla och dåliga insats för de homosexuella” står det i brödtexten. Undertemat är att Socialstyrelsen året tidigare fick pris för mest berömvärda insats för att förbättra de homosexuellas situation. Ett annat undertema är ett exempel på när Socialstyrelsen har gjort en dålig insats för de homosexuella.

Nyhetstextens schematiska struktur utgörs av rubriken “Socialstyrelsen får bottenpris”. De två aktörer som nämns i texten är Socialstyrelsen och RFSL. Texten har ingen ingress, men första meningen i brödtexten lyder “Ett ras för socialstyrelsen!”. Meningen pekar på att Socialstyrelsen tidigare har haft en annan position eller högre rankad plats som nu har rasat på ett negativt sätt i och med utmärkelsen. “Förra året fick de pris för mest berömvärda insats för att förbättra de homosexuellas situation” klargör för en historisk bakgrund och att det tidigare funnits ett samröre mellan de två aktörerna Socialstyrelsen och RFSL. Texten fortsätter att redogöra för Homofobipriset som RFSL har delat ut till Socialstyrelsen och att priset tas emot för “... mest fördomsfulla och dåliga insats för de homosexuella”. Ordet “fördomsfulla” kan uppfattas som att det finns vissa föreställningar eller förutfattade meningar gentemot homosexuella personer. Meningen “RFSL:s besvikelse bottnar i verkets inställning till...” pekar på att RFSL har eller har haft en viss förväntan på vad Socialstyrelsen kan göra för att stötta de homosexuella. I sista meningen framgår ett exempel på ett fall där Socialstyrelsen har agerat på ett sätt som ligger till grund till varför dem fick bottenutmärkelsen. Det framgår inte i texten om det är RFSL eller artikelförfattaren som

anser att exemplet är ett fall av sådan typ att det kan kopplas till priset. Socialstyrelsen får inte komma till tals eller försvara sina ageranden i och med bottenpriset. Därav är de aktören som kan komma att missgynnas av denna text, då de inte får förklara sin sida av saken.

De textuella luckorna i notisen är, precis som i föregående artikel som har analyserats, att det inte framgår att Homofobipriset har delats ut under de homosexuellas frigörelsedemonstration. Läsaren måste vara införstådd i den historiska bakgrunden för att förstå sambandet med demonstrationen och Homofobipriset. Läsaren måste också vara införstådd i relationen mellan de homosexuella och RFSL. Beträffande den lexikala analysen är ordet "bottenpris" i rubriken något som kan uppfattas som negativt. Nästa mening "Ett ras för socialstyrelsen!" är en subjektiv tolkning av artikelförfattaren, eller en form av tyckande.

Samhällskontexten här är den historiska bakgrunden mellan RFSL och Socialstyrelsen. År 1979 strök Socialstyrelsen homosexualitet från att klassas som en mental rubbning. Under följande år fick RFSL bland annat ekonomiskt stöd för sin verksamhet av Socialstyrelsen. Detta kan vara grund till att RFSL har vissa förväntningar på Socialstyrelsen, som sedan inte infrias och istället då blir en besvikelse över deras handlingar.

- **Artikel 6 - 1994**

Den huvudsakliga innehållet i artikeln handlar om den nya partnerskapslagen samt om ett kvinnligt par som ska fira att lagen har gått igenom.

Den tematiska strukturen i texten bygger dels på huvudtemat som handlar om ett homosexuellt, kvinnligt par som ska fira att lagen om registrerat partnerskap kommer att träda i kraft, denna lag är också ett undertema som beskriver vad den innebär. Dessa är teman som får mest utrymme och som diskuteras mest. Dels bygger texten på undertemat som beskriver det kvinnliga paret liv tillsammans.. Ett annat undertema är den historiska bakgrund gällande homosexualitet som det redogörs för. Ett sista undertema handlar om priset bestående av ruttna apelsiner som delades ut till en ärkebiskop.

Gällande den schematiska strukturen lyder rubriken "Äntligen får de gifta sig", som syftar på det kvinnliga paret som artikeln handlar om. Här förmedlas en känsla av att det är något efterlängtat som ska ske med tanke på ordet "äntligen". Texten har ingen ingress, men i första stycket i brödtexten beskriver artikelförfattaren scenariot när det kvinnliga paret tillslut ska få

gifta sig. Det ska firas med högtidskläder och med vänner och släkt. Senare står att “Det blir ett helt nytt tidevarv för... “ och meningen fortsätter med parets namn. Här indikerar journalisten på att det blir en helt ny tid för paret efter att den nya lagen träder i kraft. Sedan redogör texten för parets liv tillsammans ser ut. “De har inga uppseende kläder, inga konstiga tapeter eller märkliga intressen” och texten fortsätter med att de lever så kallade “Svenssonliv”. Journalisten förmedlar en bild av att paret lever ett normalt liv som alla andra, trots att de är homosexuella. Detta kan vara för att motverka vissa fördomar som fortfarande finns i samhället. Sedan redogörs det för den historiska bakgrunden och de lagar och regler som har ändrats under åren för homosexuella. I ett citat från paret senare i texten gällande lagen står “Att det nu kommer en lag som säger att du är lika okej som alla andra, din kärlek är lika mycket värd, är en fantastisk seger”. En liten ruta i artikeln beskriver en händelse under den årliga demonstrationen för homosexuella och bisexuella, där en ärkebiskop får ta emot ett pris. I rubriken över texten i rutan går att läsa; “Ruttna apelsiner till ärkebiskopen”. Texten redogör sedan för att priset bestod av ruttna apelsiner, som ärkebiskopen tilldelades för att ha motsatt sig partnerskap för homosexuella.

De två kvinnorna i paret är de aktörer som får mest utrymme i texten och som får uttala sig mest, de får sammanfatta sin syn på den nya lagen. Andra aktörer som tas upp i texten är ärkebiskopen och RFSL. Även länderna Sverige, Danmark, Norge och Grönland är aktörer som beskrivs i samband med i vilka länder partnerskapslagen har gått igenom.

För att se till mikroanalysen finns en textuell lucka som hittas i texten, där det inte redogörs för varför ärkebiskopen motsätter sig lagen om partnerskap för homosexuella. Läsaren kan anta att det har med hans kristna tro som ärkebiskop att göra, men det framgår inte i texten. Genom den lexikala stilen är det intressant att titta på journalistens ordval när det kommer till framställningen av parets liv tillsammans. “Det är egentligen inget speciellt med... (parets namn). De har inga uppseende kläder, inga konstiga tapeter eller märkliga intressen. ... lever ett Svenssonliv i en trevlig öppen lägenhet...”. I dessa ordval har journalisten gjort egna bedömningar för vad som är ett normalt liv och velat sammankoppla det till paret. Ord som “trevlig” och “öppen” indikerar på just detta.

Detta går även att koppla till den sociokulturella kontexten. År 1994 går det att anta att det fortfarande fanns fördomar om homosexuella personer och hur de levde, särskilt med tanke på att detta är relativt nära i tiden till AIDS-epidemin. Att lagen om partnerskap för

homosexuella antogs i riksdagen var ett steg på vägen att normalisera synen på homosexuella par. Denna artikel visar på att det fanns organisationer som motsatte sig partnerskap för homosexuella, gällande ärkebiskopen som företrädare Svenska kyrkan, som är en stor organisation i Sverige.

- **Artikel 7 - 1997**

Rubriken för denna notis lyder “Riksdagskvinna får RFSL-pris” och knyter direkt an till brödtexten som följer där man får reda på vem denna riksdagskvinna är. Notisen börjar med att introducera riksdagsledamoten som har arbetat med “att synliggöra homosexuellas sak i den sexualpolitiska debatten”. Hon blev tilldelad RFSL:s pris som varje år tilldelas en person som gjort något betydelsefullt för homosexuella kvinnor och män. Här förekommer det textuella luckor när journalisten i notisen beskriver vad som gjort att just hon fått priset. Bastuklubbslagen nämns, men som läsare får du ingen vidare information om vad detta är eller innebär.

Bastuklubbslagen kan också ses som en del av analysens historiska bakgrund. Detta är något som tillhör historien för hur homosexuella kämpat för sin rätt till likabehandling och acceptans. Bastuklubbslagen tillkom då AIDS-epidemin kom till Sverige som ett sätt att stoppa smitta mellan homosexuella män som ökat kraftigt.

Hittills har tre aktörer tagit plats i notisen, riksdagsledamoten, RFSL som organisation och homosexuella män och kvinnor som en grupp. Notisen fortsätter med vem som blivit tilldelad årets homofobipris och här kommer resterande två aktörer fram. Homofobipriset tilldelades detta år till justitieministern med motiveringen att denne “aktivt medverkat till att svenska regeringen inte tar itu med hets och förföljelse mot homosexuella”.

Den största textuella luckan i notisen är, liksom med tidigare analyserat material att det inte framgår att priset tilldelas två personer under frigörelseveckan. Även detta knyter an till en historisk bakgrund som läsaren behöver ha kunskap om för att förstå när prisutdelningen äger rum och vad den innebär.

- **Artikel 8 - 2000**

Artikeln handlar om Prideparaden som hölls i Stockholm och hur deltagarna var klädda i paradståget. Den handlar även om vilka som deltog i årets parad. Artikelns huvudtema, som

utläses från artikelns tematiska struktur, är den stora uppslutning och alla olika människor i samhället som deltog under paraden. Flera organisationer och föreningar som deltog nämns, men även deras egna budskap "...läkare, militärer, mc-åkare, discofjollor...hivsmittade, läderbögar...", "Lika uppskattade var de glada damerna, plus 50, som förde fram budskapet: "Kärleken är evigt ung - vi vet".

Frågor som genast uppstår kring detta är om det är journalisten själv som valt att benämna olika grupper i paraden eller om de själva faktiskt benämner sig så? Två exempel på dessa benämningar som journalisten gjort är "läderbögar" och "discofjollor". Benämningar av detta slag hör till artikelns schematiska struktur. Lite senare i artikeln nämns nämligen att paraden är uppdelad i olika avdelningar/grupper "...som tillhörde den mer färgstarka och glittriga avdelningen" eller "Den mer politiska avdelningen sköttes av..." är citat ur artikeln som ger exempel på detta. Men varför använder journalisten just orden läderbög och discofjolla, det finns ingen antydning i artikeln om att några homosexuella kallar sig för det.

Som läsare bemöts man av en rubrik som lyder "Både latex och blåjeans när gayparaden gick genom stan" och knyts direkt an till första meningen i brödtexten "Mycket läder och latex, fjädrar och paljetter, men ännu mer helylle, t-shirts och vanliga jeans". Latex anspelar här på en mer extrem klädsel som vissa klär sig i under paraden medan jeans benämns som en vanlig klädsel. Att journalisten i sin tur har skrivit "både latex och blåjeans" och sedan delar upp samhällets homosexuella personer i grupper visar på att man särskiljer vissa homosexuella från andra beroende på vilka kläder de har på sig. Kläderna spelar en del av en viss homosexuell grupps identitet på så sätt. Ordvalen och den underliggande meningen för dessa tillför en viss lexikal stil till artikeln, som tillhör mikroanalysen. Också underliggande meningar och värderingar kan utläsas ur ordvalen som både tillhör den schematiska strukturen för artikeln samt anspelar på vissa sociokulturella kontextualiseringar.

Ytterligare ett undertema som kommer fram lite senare i artikeln är Sveriges öppenhet mot homosexuella till skillnad mot, i detta fall, latinamerika. "De njuter av öppenheten de homosexuella i Sverige numera åtnjuter". Detta citat tyder även på att det inte alltid varit så pass öppet som det nu är, utan ordet "numera" visar på att det sett annorlunda ut. Här kan man knyta an till analysens del om den historiska bakgrunden. För att som läsare förstå varför Prideparaden äger rum måste man veta att det funnits ett, och fortfarande finns ett visst förtryck mot homosexuella.

I denna artikel framgår det tydligt att det är många olika grupper som deltar i paraden. Dels politiker, olika yrkesgrupper, men också olika religiösa grupper. Homosexuella framhävs som vilka andra människor som helst genom att journalisten visar på att de grupper som deltar i paraden också finns som allmänna grupper i samhället. Ser man till de sociokulturella kontextualiseringar i analysen medför detta att nyhetsdiskursen påverkar de ideologierna vårt samhälle lever utefter. I artikeln framgår det inte bara att de homosexuella kräver acceptans utan också att de är en lika naturlig del av samhället som precis alla andra människor med annan sexualitet.

- **Artikel 9 - 2003**

Rubriken för artikeln lyder “Attack mot Prideparaden” med tillhörande underrubrik “Högerextremister kastade sten och flaskor på deltagarna i centrala Stockholm”. Redan här får läsaren den mest relevanta informationen och detta speglar även huvudtemat för artikeln, som är en del i artikelns tematiska struktur.

I ingressen benämns den högerextrema gruppen för “skinnskallar” vilket kan vara missledande för den som inte vet vad begreppet ursprungligen härstammar från. Begreppet är från början en benämning av en viss stil inom subkulturer, men har i modern tid kommit att förknippas även med nazism och högerextremism. Begreppet är alltså dubbeltydigt och frågan är om användning i sammanhang som detta kan leda till att de skinnskallar som tillhör subkulturerna får ett missvisande rykte. Denna del kopplas till två delar i analysen, dels den historiska bakgrunden, men också mikroanalysen. Mer specifikt för mikroanalysen är den lexikala stilen och ordval som “skinnskallar” som medför en viss ton för artikeln.

I rubriken kan läsaren utläsa att det var dem som deltog i Prideparaden som blev attackerade, men senare i texten väver journalisten in vittnens olika syn på händelsen. “- Helt plötsligt började skinnskallarna kasta flaskor. Det är svårt att avgöra i tumultet, men jag uppfattade det som att det var dem som började.”, “Jag uppfattade det som att det var folk från flaken som började kasta flaskor...”.

Undertemat, som även det hör till artikelns tematiska struktur, blir således vem det var som startade bråket och flera aktörer får komma till tals och ställs mot varandra. Ytterligare ett

undertema i artikeln är misshandeln som skedde under paraden. En person blev misshandlad av vad den påstår var tjugo högerextremister. De aktörer som nämns i texten är den som blev utsatt för misshandeln, Prides presstalesperson, högerextremister, skinnskallar, polis samt deltagare och åskådare i anslutning till paraden.

Tanken om att det var de högerextrema som startade bråket underbyggs betydligt mer än det omvända. Detta genom att vinkeln av händelsen redan bestäms i rubrik och de första raderna av ingress och brödtext. Förmodligen har det att göra med den historiska bakgrunden kring nazism och högerextremism, att det idag ses som något underordnat och fientligt gentemot den ideologi resten av samhället strävar mot. Ser vi till analysens sociokulturella kontextualiseringar utläses även en viss ideologisk ståndpunkt från Svenska Dagbladet som väljer att underbygga en sida av konflikten mer än den andra.

- **Artikel 10 - 2006**

Innehållet i artikeln handlar i huvudsak om Prideparaden som avslutar Pridefestivalen och att paraden har slagit publikrekord.

Huvudtemat för artikeln är att Prideparaden har slagit publikrekord med över 350 000 åskådare. Ett undertema är artikelförfattarens beskrivning och observation av paraden, där denne beskriver de olika människorna som deltar som får mycket utrymme i texten. Ett annat undertema är uppsluppningen av poliser som försvarar paraden där det bland annat står i texten att "Stockholmspolisen hade igår 150 poliser i tjänst för att bevaka jättearrangemanget". Både huvudtema och undertema hör till artikelns tematiska struktur.

Rubriken "Stolt parad avslutade Pride" sätter tonen för hela artikeln. Denna kopplas samman med artikelns schematiska struktur, men blir också en del i mikroanalysen.

Artikelförfattarens val av ordet "stolt" ger paraden en positiv bemärkelse och tillför till artikelns lexikala stil även underrubriken som lyder; "Festivalen slog publikrekord med över 350 000 åskådare" kopplas ihop med mikroanalysen och således den lexikala stilen. Vilket också indikerar att paraden är ett populärt och intresseväckande engagemang. Även ingressen understryker detta tema som upprepar att paraden slog publikrekord men också att 35 000 personer deltog i paraden.

I artikelns schematiska struktur utläses bland annat vilka aktörer som tar plats i texten. De aktörer som journalisten tar med i artikeln är deltagarna i paraden samt åskådarna. Även två kända personer är aktörer som står med. Samt flera olika typer av gayorganisationer som går i paraden, RFSL, politiska partier, polisen och försvaret. Några aktörer som får mest utrymme när det gäller att få komma till tals, är två åskådare till paraden. “ - ... Det var helt fantastiskt att få se alla glada människor”, citeras en utav dem. De får även uttala sig om försvaret och polisen och att de anser att dessa har en viktig roll för Pride. På så sätt får dessa två aktörer ett stort utrymme att sammanfatta evenemanget. Även Stockholmspolisens presstalesperson får dra slutsatser kring paraden då hela artikeln avslutas med dennes citat: “- Allt har gått lugnt till, inga incidenter alls”.

Beträffande mikroanalysen finns det en textuell lucka som innebär att läsaren måste vara införstådd med vad Prideveckan är och vad den står för. Även meningen “De tycker att paraden är en revansch för resten av året ” är en textuell lucka för att läsaren inte är införstådd med vad den syftar till. Den lexikala stilen syns i brödtextens första mening som inleds; “Saltsjön glittrade i kapp med paljetterna längs paradvägen när gränslös gayglädje exploderade i folkfest”. Orden “glittrade”, “paljetterna”, “gayglädje” och “folkfest” indikerar på att stämningen är uppsluppen och festlig. Texten fortsätter i samma stil att beskriva olika deltagare i paraden, till exempel hur de dansar till “elegant jubelpop”.

För att analysera detta ur en samhällskontext kan det sägas att Prideparaden som rörelse växer för varje år, vilket syns i jämförelse med tidigare artiklar gällande paraden. Priderörelsen har blivit ett intresseområde för politiken, då politiska partier vill “värva rosa röster” under paraden som det står i artikeln.

- **Artikel 11 - 2009**

Artikeln handlar i huvudsak om att Prideparaden blev en folkfest som lockade många olika slags människor. Det övergripande temat, som är en del i artikelns tematiska struktur, och det som får mest utrymme i texten är att många olika människor, organisationer, myndigheter och politiker samlas i Prideparaden och vill visa sitt stöd för hbt-personer. Det undertema som kan identifieras är att det finns en diskussion kring Prideparaden om huruvida det läggs alltför mycket fokus på glitter och glamour.

Rubriken “Glammig folkfest lockade många” anspelar på just det glittriga och glammiga under paraden. Även ordet folkfest indikerar detsamma och ordval som detta tillhör mikroanalysen. Att paraden “lockar många” ger intryck av att det var stor uppslutning och ett folkligt evenemang. Första meningen i ingressen lyder; “Strikta uniformer och fotbollströjor blandades med barstjärtade läderkostymer och rosa plymer i årets Prideparad”. Här finns ett fokus på att framhäva olika typer av människor som deltar i paraden och fortsätter att anspela på ordet “folkfest” som nämns i rubriken, att paraden är just folklig och har plats för alla olika människor. Ingressen fortsätter med meningen “Men bakom den glammiga folkfesten finns också ett allvarligt syfte och ett politiskt ställningstagande”. Här kan anas en underliggande diskussion rörande det glammiga kontra det politiska, vilken del som får dominera paraden. Denna del i analysen bygger på artikelns schematiska struktur.

De aktörer som nämns i texten tillhör också den schematiska strukturen för artikeln. Dessa är deltagarna i paraden samt åskådarna, Kungliga operan, Dramaten, Kriminalvården och Stockholms fotbollsklubbar, polisen och Försvarsmakten. Även politiska partier och politiker, däribland Centerpartiet och Moderaterna. Anhöriga till hbt-personer är också en form av aktörer som får ta plats i artikeln, samt ordförande för Pride. I artikeln står det att han “tillbakavisar kritik mot att glam och glitter dominerat” och får även sista ordet i texten. “Vi flyttar hela tiden fram de politiska positionerna. Flera nya myndigheter finns med liksom Arabiskt initiativ som stödjer arabisktalande hbt-personer”.

En aktör som får komma till tals å AIK:s vägnar kommer till tals genom citatet: “Det är viktigt att markera att idrottsrörelsen värnar människors rättigheter och allas lika värde”. Även Försvarsmakten får komma till tals och säga att de välkomnar alla och att de vill “ändra jargongen”.

De textuella luckor som finns i texten är en aktör tillbakavisar kritik mot att glam och glitter dominerat paraden. Här verkar det ha funnits en tidigare konflikt samt så lyfts kritik som det inte redogörs för i artikeln. Gällande analys av den lexikala stilen är ordet “glammig” i rubriken ett subjektivt ordval av journalisten. Rubriken är det som läsaren först bemöts av och därför sätter det tonen för resten av artikeln. Om journalisten hade valt ett annat fokus i rubriken hade det kunnat se ut såhär:

Folkfest för mänskliga rättigheter

Många vill visa sitt stöd för mänskliga rättigheter

Detta är intressant på så sätt att journalisten har makten att bestämma över vilket ämne som får fokus eller utrymme i en artikel. Det går att även att koppla till mikroanalysen, vilka ordval eller vilket fokus en journalist väljer i en artikel. Att benämna paraden som en "folkfest" flyttar till exempel fokus från det politiska ställningstagandet i paraden till att vara en inbjudande, folklig fest.

Prideparaden växer för varje år och har blivit ett intresseområde för bland annat politiken men även andra aktörer. Liksom i föregående artikelanalys gällande den sociokulturella kontexten är det intressant att belysa det växande intresset för Pride vilket syns i antalet deltagare, men också hur rapporteringen och den schematiska strukturen för artikeln förändrats över tid. I denna artikel använder journalisten ordet folkfest. Detta indikerar på att Pride har blivit en folklig tillställning där många olika människor deltar och det är en festlig stämning jämfört med de tidigare åren då det var utformat som en demonstration.

- **Artikel 12 - 2012**

Artikeln är ett bildreportage och skiljer sig från resten av artiklarna i vårt urval på så sätt att texten endast består av rubrik, ingress och bildtext, alltså ingen brödtext. I kapitlet för metoddiskussion redogörs varför vi har valt att ta med bildtexten i analysen trots tydliga riktlinjer.

Det huvudsakliga innehållet i artikeln är att Prideparaden var en glittrig fest som lockade många människor, samt att årets tema var "tillsammans".

Huvudtemat i artikeln är att Prideparaden är en stor fest. Det står också att tiotusentals människor deltog i paraden, vilket blir ett undertema i texten. Ett annat undertema är beskrivningen av hur människor som deltar i paraden ser ut och hur de klär sig. Detta ingår i den tematiska analysen.

I en schematisk analys ger rubriken "Pridegalej i storformat" ett intryck av paraden som en uppsluppen tillställning med många deltagare. Första orden i ingressen lyder "Tillsammans i solen", vilket stödjer intrycket av en samlad trupp människor. "Gårdagens Prideparad bjöd på utlovad glans, glitter och galej" står det i ingressen. Genom att journalisten använder ordet

“utlovad” tyder det på att det finns en förväntan att paraden ska vara just glamorös och festlig. Bildtexten under den första bilden börjar med just orden “fjädrar, glitter, lack och paljetter” och beskriver hur deltagarna ser ut. Stycket fortsätter “Men bland peruker och plåtåskor fanns också många med enkla shorts och t-shirts...”, där texten ger en mer nyanserad bild av deltagarna som var med. Under den tredje bilden står att “Varje år lockar paraden runt en halv miljon åskådare och 45 000 deltagare. Ingenting tyder på att det skulle vara färre i år” där det kan antas att artikelförfattaren menar att paraden är en tillställning som inte sjunker, utan snarare kanske ökar i popularitet.

Enligt mikroanalysen kan vi se en textuell lucka på så sätt att det inte redogörs något om vad paraden står för. I texten står det att deltagare går i tåget för att hylla paradens budskap, men inte vad det innebär. Med tanke på att Prideparaden på många sätt är en politisk manifestation blir det en lucka i texten. Gällande den lexikala stilen går det att se ett övergripande tema i artikelförfattarens ordval gällande stämningar och attiraljer, som till exempel “glitter”, “glans och “galej” som alla indikerar på en viss typ av glamorös stämning. Detta är något som artikelförfattaren lyfter fram genom egna ordval.

Det sistnämnda kan också kopplas till en sociokulturell kontext där det går att utläsa att det finns en förväntan och i rapporteringen på hur Prideparaden ska se ut och genomföras. Då paraden för hbtq-personers rättigheter vid den här tidpunkten har genomförts årligen i flera decennier, är det således något som är en tradition då det är ett återkommande evenemang. Detta kan vara en anledning till varför rapporteringen om paraden såg ut på detta sätt det här året.

- **Artikel 13 - 2015**

Rubriken “Paraden lockade rekordpublik” inleder artikeln och är även huvudtemat, som är en del av den tematiska strukturen. Det ligger stor tyngd kring hur många som deltog i paraden detta år, men också vilka som deltog. Bland annat deltog ett antal, enligt journalisten tunga politiker som nämns vid namn. Även flera organisationer som inte deltagit året innan var med och totalt deltog 175 ekipage i paraden.

Även undertemat hör till artikelns tematiska struktur och undertemat handlar om polisens roll under paraden. Enligt polisen krävdes ingen större ansträngning och det var endast några få

incidenter som behövde åtgärdas. Bland annat en motdemonstration med ungefär 10-15 deltagare som sedan blev anmälda för olaga demonstration.

I artikeln ryms många aktörer och är en del av artikelns schematiska struktur. Dessa får komma till tals genom pratminus. Flera åskådare berättar om deras intryck av paraden och Prideparadens ordförande får även uttrycka sin glädje över engagemanget hos alla människor. “- Vi är så himla glada att så många vill manifesteras för alla människors lika värde. Det är så imponerande och inspirerande att se Stockholms gator fyllas av kärlek och stöd, säger ordförande för Stockholm Pride.”

På sättet som journalisten använder miljöbeskrivningar får man en känsla av att stämningen är glad, positiv och festlig. “Tusentals regnbågsflaggor, såpbubblor, plakat och ballonger dansade ihop med deltagarna till musiken som dånade ur högtalarna.” Hade journalisten istället lagt tyngden vid polisens roll i det hela hade artikeln mycket möjligt fått en annan ton. Men genom de aktörer och val av pratminus speglar artikeln ett evenemang som är glädjefyllt. Detta utläses ur artikelns schematiska struktur, men också i mikroanalysen då vissa ordval påverkar den lexikala stilen.

Något som går att utläsa av dels artikeln, men även tidigare års analyser av innehållet är hur rörelsen betraktas utifrån. För varje år som går ökar antalet deltagare i paraden och större aktörer engagerar sig. Fler människor deltar i evenemanget som åskådare och Prideparaden i Stockholm utvecklas till ett stort och inkluderande stadsevenemang.

Trots alla beskrivningar som uttrycker en sinnesstämning och känsla för paraden finns det ett underliggande allvar i artikeln. Genom att journalisten väljer att ta in både politiker och polisen som aktörer får läsaren reda på Prideparadens syfte. Dels är det ett glädjefyllt evenemang men paraden är också till för att belysa de orättvisor och diskriminering som förekommit och fortfarande förekommer för människor av annan sexualitet än heterosexualitet.

- **Artikel 14 - 2018**

Denna artikel handlar om att Prideparaden firar jubileum och beskrivs som färgsprakande. Gällande den tematiska analysen är huvudtemat i artikeln Prideparadens firande av sitt 20-årsjubileum. Ett undertema är fokuset på hur många som deltog och hur många ekipage som

var närvarande. Ett annat undertema i är det globala perspektivet, hur synen på homosexualitet ser ut i andra länder. Även beskrivningen av hur rutten för paraden såg ut och vilka gator tåget gick igenom är ett tema.

Analysen av den schematiska strukturen börjar med rubriken som bygger på artikelns huvudtema och lyder "Färgsprakande 20-årsjubileum". Beskrivningen av paraden fortsätter i ingressen om hur Stockholm förändras under denna vecka och framförallt under Prideparaden. "Stockholm blev lite färggrannare, lite glittrigare och lite mer kärleksfullt..." Genom att journalisten skriver på det viset indikeras att Stockholm redan är alla de nämnda sakerna, men att det ökar under Prideparaden. Ingressen avslutas med att beskriva att deltagarna i tåget uppskattades till 45 000 till 60 000 personer.

Brödtextens början beskriver Sveriges acceptans kring olika sexualiteter till skillnad från sydasiatiska länder. En person med härkomst i Bangladesh får komma till tals med citatet; "Jag hoppas att vi kan uppmuntra och inspirera andra sydasiatiska queerpersoner att vara med oss, och det skickar också signaler till föräldrarna att det är okej att vara gay". Här förmedlar texten att Prideparaden har ett globalt perspektiv som belyser andra länders situation gällande hbtq-rättigheter. I slutet av artikeln får polisen utrymme att berätta om hur deras arbete gått till under Prideparaden. Presstalesmannen vid Stockholmspolisen får yttra sig och berätta om ett större ingripande där de omhändertog 14-15 personer som ansågs vara en fara för den allmänna ordningen. Ett stycke som får mycket utrymme i texten är vilken väg paraden tar genom Stockholm.

Beträffande den lexikala stilen har artikelförfattaren valt att beskriva paraden med ord som "färggrann", "glittrig" och "kärleksfull" som syftar på en inkluderande och

Liksom den tidigare artikelns analys genomsyras även denna artikel av både glädje, men också ett visst allvar som kan lyftas fram i en analys av den sociokulturell kontexten. I detta fall hur olika länder ser på queer och hur Sverige står i framkant, men att det även här finns rum för förbättring.

7.1 Sammanfattning och komparativ analys

Uppsatsens syfte är att analysera Svenska Dagbladets rapportering om Prideparaden. Genom att undersöka återkommande ämnen och aktörer i artiklarna kan vi se utvecklingen i Svenska Dagbladets rapportering samt hur gestaltningen av paraden har förändrats under åren.

Till en början av det tidsintervall vi har valt som underlag för vår undersökning beskrivs det som idag kallas för Prideparaden istället för en demonstration. Rapporteringen under åren 1979-1985 beskriver det som att homosexuella människor samlas i Stockholms stad för att demonstrera för sina rättigheter.

I flera av artiklarna har rapporteringen lyft fram olika konflikter mellan hbtq-personer och olika organisationer eller institutioner. En av de större konflikterna som det rapporteras om är den mellan de homosexuella personerna och den kristna religionen. Svenska Dagbladet rapporterar dels om maranatarörelsens protester, men också om aktören Svenska kyrkans motstånd. En annan konflikt som det rapporteras om är mellan de homosexuella och aktören Socialstyrelsen. Tidningen rapporterar om detta under år 1979 och återkommer även som aktör under året 1991.

Dessa konflikter rapporteras i samband med att det även skrivs om de priser som delas ut av RFSL. Priserna är av två olika typer och består av ett positivt pris som tilldelas en person eller organisation som gjort något bra för de homosexuella. Det negativa priset, ibland benämnt som Homofobipriset, tilldelas således en person eller organisation som på något sätt diskriminerat eller kränkt de homosexuella. Svenska Dagbladet rapporterar om dessa priser under åren 1979, 1985, 1988, 1991, 1994, 1997.

Gällande några av de sistnämnda åren har journalister från Svenska Dagbladet valt att enbart rapportera om prisutdelningen utan att nämna demonstrationen. Enligt den bakgrund vi studerat kring demonstrationerna är det möjligt att priserna delas ut i samband med dessa varje år.

I varje artikel, från studiens första år 1979 fram till år 1997, skrivs det om RFSL som aktör. RFSL är också den aktör som får komma till tals till störst del i dessa artiklar. Både när det gäller uttalanden om demonstrationen, men även när det gäller utdelning av priserna. Här kan

vi se en stor skillnad i rapporteringen efter år 2000, då RFSL inte tar lika stor plats som aktör i artiklarna.

Ett annat återkommande ämne i artiklarna är rättigheter för homosexuella personer, i form av lagstiftningar och föreskrifter. År 1979 rapporterar Svenska Dagbladet om friskförklaringen som Socialstyrelsen har drivit igenom för homosexuella personer. År 1985, 1991, 1994 och 1997 väljer Svenska Dagbladet att plocka upp ämnet om olika lagstiftningar som de homosexuella personerna vill få igenom.

År 2000 är den första artikeln i vår analys där benämningen för demonstrationen övergår till att kallas för Pride. I samband med detta kan vi se en förändring i Svenska Dagbladets rapportering om paraden, både gällande ämnen och aktörer.

Vi kan även se en förändring i vilken benämning som används för att beskriva deltagarna. I artiklar skrivna innan år 2000 benämns de demonstrerande som homosexuella personer. År 1982 benämns de även som "fikusar" i texten. I början av 2000-talet skriver artikelskribenterna ordet "gay" i samband med rörelsen. Även begrepp som bi- och transsexuella personer används. Efter år 2006 beskrivs deltagarna i paraden som hbt-personer och senare som hbtq-personer.

Något som är återkommande i rapporteringen de senare åren av vårt urval av artiklar är alla utsmyckningar, men också utstyrselar som paraddeltagare klär sig i. Innan år 2000 nämns inte detta i lika stor utsträckning, men härkomsten av de attiraljer som syns under paraden kan vi utläsa i de tidigare årens artiklar. I rapporteringen för år 1979, 1982 och 1985 återger Svenska Dagbladet de rosa ballonger som de demonstrerande tågar under. Det är den enda beskrivningen av de utsmyckningar eller attiraljer som de demonstrerande har i tåget. I alla demonstrations- eller paradtåg som det rapporterats om i Svenska Dagbladet i vår studie har det alltid förekommit paroller och banderoller, men vi har inte valt att se detta som någon sorts utsmyckning.

Rapporteringen efter år 2000 fokuserar till största del på de kläder och utstyrselar som paraddeltagarna har på sig. Beskrivningarna av dessa vävs samman med artikelförfattarnas beskrivningar av miljö och stämning. Något vi också uppmärksammat är att Pridetåget delas in i olika ekipage. Här sker en tydlig kategorisering från journalisternas sida. Deltagarna

delas in i kategorier utefter de kläder de har på sig och de beskrivs på ett sätt som är identitetsskapande. Ett tydligt exempel på detta ser vi i artikeln från år 2000 där journalisten använder benämningarna “discofjollor” och “läderbögar”. Även artiklarna skrivna år 2006 och 2009 nämner de läder- och paljettbeklädda deltagarna och journalisterna kopplar samman detta med orden “glammigt” och “fest” vilket är en beskrivning som kan associeras till en viss typ av stämning.

I artikeln från år 2000 beskrivs dock inte bara de glammiga deltagarna utan också de så kallade vanliga homosexuella deltagarna som journalisten väljer att lyfta fram i artikeln. “ - Gayvärlden förknippas ofta med glam och transvestiter, men det är viktigt att visa att det finns vanliga homos också”. Kategorin ”vanliga homosexuella” syftar till de deltagare som bär blå jeans, strikta uniformer eller fotbollströjor. Alltså det som kan kategoriseras som “vanliga” kläder. I artikeln från år 2006 återkommer kategoriseringen av de vanliga homosexuella i rapporteringen. “Men de högklackade transorna är trots allt minoritet. De allra flesta gjorde inte lika mycket för att sticka ut”, meningen understryker att alla deltagare inte klär sig i glammiga kläder.

Artikeln från 2003 är dock ett undantag gällande beskrivningar av kläder och stämning. Då ligger rapporteringens huvudfokus på attacken mot Prideparaden och hur det gick till. Här beskrivs istället aktören högerextremisterna och vissa av dessa beskrivs av artikelförfattaren som “skinnskallar”.

Utöver de olika benämningarna av Prideparadens deltagare får även själva evenemanget en till ny benämning. Ordet folkfest används för att beskriva Prideparaden i de artiklar där det rapporteras om de vanliga homosexuella. Det är således ett återkommande ämne att Prideparaden gestaltas som just folklig. I samband med detta ökar också rapporteringen om publikrekord och antalet deltagare i paraden. I artiklarna innan år 2000 beskrivs antalet mest som ett tusental deltagare. I rapporteringen efter år 2006 nämns publikrekord i flera artiklar, samt att paraden lockat många människor. Detta är ett återkommande ämne i senare artiklar.

En annan skillnad i rapporteringen efter år 2000 är vilka aktörer som får komma till tals. Deltagare i paraden som aktör citeras i artiklarna. Andra aktörer som det rapporteras om och som får komma till tals är myndigheter och organisationer som till exempel polis, fotbollsklubbar samt politiker som vill visa sitt stöd för hbtq-personer.

8. Diskussion och slutsats

Syftet med uppsatsen var att analysera och undersöka hur Svenska Dagbladets rapportering om Prideparaden har sett ut. Från år 1979 där vårt urval av artiklar börjar till år 2018 där vårt urval av artiklar slutar kan vi se en stor förändring i rapporteringen.

År 1979 rapporterar Svenska Dagbladet om att homosexuella människor i Sverige friskförklaras av Socialstyrelsen. Detta rapporteras i samband med att den första demonstrationen rum äger som även avslutar frigörelseveckan samma år. Det som gav upphov till friskförklaringen har att göra med vad Foucault kallar för en omvänd diskurs (Foucault 1978, s 101).

“There is no question that the appearance in nineteenth-century psychiatric, jurisprudence, an literature of a whole series of discourses on the species and subspecies of homosexuality, inversion, pederasty, and ‘psychic hemaphrodism’ made possible a strong advance of social controls into this area of ‘perversity’ ; but it also made possible the formation of a ‘reverse’ discourse: homosexuality began to speak in its own behalf, to demand that its legitimacy or ‘naturality’ be acknowledged, often in the same vocabulary, using the same categories by which it was medically disqualified”

(Foucault 1978, s 101).

I detta unika fall har alltså den omvända diskursen haft en påverkan på både nyhetsdiskursen, men även samhällsdiskursen. Det går att se utvecklingen som en sorts kedjereaktion av handlingar. Socialstyrelsen tillhör en medicinsk institution vars förhållningssätt till regler, konventioner och rutiner liknar mediernas institution. När de homosexuella friskförklarades skedde ett slags samspel mellan de två institutionerna. Trots den omvända diskursens resultat; de homosexuellas beslutsamhet och verkan som ledde till friskförklaringen, låg inte makten hos dem som faktiskt gav upphov till detta. Makten låg fortfarande hos Socialstyrelsen. Enligt Foucault är denna typ av makt från institutioner inte lika märkbar och koncentreras kring kontrollerandet av människans kropp (Norrhem, Rydström & Markusson Winkvist 2015, s 119). Detta kan medföra att samhället som helhet inte sett till denna maktutövning. Något som det också rapporteras om i fler artiklar i vårt urval är de konflikter som ter sig mellan de hbtq-personer och några aktörer som det redogörs för i analyserna. Det är bland

annat motdemonstrationer i samband med paraden som hålls av hbtq-personer. Härkomsten av detta grundar sig i de könsnormer vi haft och idag har i samhället.

Orsaken till motdemonstrationerna grundar sig i de fördomar som dessa grupper har gentemot hbtq-personer. Norrhem, Rydström och Markusson Winkvist (2015) nämner företeelsen homofobi, vilket innebär en fientlighet mot homosexualitet. De menar att denna diskriminering och stridighet endast ter sig på grund av den uppdelning som skedde mellan homo- och heterosexuellitet (Norrhem, Rydström & Markusson Winkvist 2015, s 119).

Samhällets olika institutioner har tagit makten över människors kroppar för att förstå de olika sorters sexualitet. Det har skett en kategorisering med syftet att ge människor en sorts identitet beroende av sexualiteten. Homofobin är alltså en produkt av denna kategorisering av människors sexualitet (Norrhem, Rydström & Markusson Winkvist 2015, s 119).

Institutionerna har alltså gett upphov till att heterosexuellitet och dess ömhetstecken mellan man och kvinna får visas i det offentliga rummet, det som anses normalt och följer samhällets normer. De normer som skapats har förtryckt homosexualiteten med grund i kategoriseringen av sexualiteter. På så sätt har också lagar och regler skapats av institutionerna som de homosexuella tvingas demonstrera emot för att trotsa den så kallade normen för vad som får visas och således existera i det offentliga rummet. Detta kan kopplas till de företeelser och maktstrukturer som Brickell (2000, s 163) diskuterar i sin studie, men också de konflikter som Svenska Dagbladet rapporterat om.

Som J. Shoemaker och D. Reese (2013) menar ifrågasätts inte vissa saker på grund av den kultur och de normer vi förhåller oss till i samhället (2013, ss 23, 176). Gestaltningen påverkas av nyhetsdiskursen på så sätt att den styrs av institutionen som nyhetsmedier ingår under. Denna institution har liksom den medicinska institutionen, som i detta fall Socialstyrelsen ingår under, sina förhållningsregler samt ett visst språkbruk. Detta språk som används i produktion och publicering av nyheter uppfattas på ett visst sätt av dess läsare. Uppfattningen hos medborgare är således påverkad av den gestaltning som i detta fall Svenska Dagbladets rapportering präglas av.

Det urval som Svenska Dagbladet har gjort rörande vilka ämnen och aktörer som lyfts fram i rapporteringen under de valda åren förhåller sig till Entmans (2015) teori om gestaltning.

Robert Entman (2015) menar att gestalta något är att göra ett urval samt lyfta fram några särskilda aspekter för att beskriva en händelse (Entman 1993, se Shehata 2015, s 361). I rapporteringen av Prideparaden kan vi tydligt se en förändring av vilka ämnen som betonas mest i artiklarna.

Den största förändringen vi kan utläsa i vårt resultat gällande rapporteringen syns efter år 2000, då frigörelsedemonstrationen övergår till att kallas Prideparaden. Det ämnet som betonas mest i rapporteringen av paraden innan år 2000 är Homofobipriset som tilldelas olika personer. Gestaltningen av Prideparaden i rapporteringen de senare åren skiljer sig på så vis att ett stort fokus flyttas till beskrivningar av kläder och utsmyckningar, samt beskrivningar av de festligheter som pågår under paraden. Detta besvarar vår första frågeställning.

Som svar på frågeställningen gällande vilka aktörer som omtalas och som får komma till tals kan vi genom vårt resultat även där se en stor skillnad i rapporteringen efter år 2000. Tidigare år har Svenska Dagbladet lyft fram RFSL som aktör i artiklarna, det är även de som får komma till tals i störst mån. I artiklarna efter år 2000 flyttas fokus från RFSL till att flera olika aktörer får komma till tals samt omtalas i rapporteringen de senare åren. Till stor del är det deltagare i paraden, men även myndigheter, organisationer och politiska partier, däribland även specifika politiker som deltar i paraden.

Shehata (2015) menar att det centrala i gestaltningsteorin är hur människor förstår sin omvärld genom kommunikationens roll (2015, s 360). När rapporteringen tidigare år i större grad handlade om Homofobipriset finns det en möjlighet att medborgare som läser artiklarna inte känner sig inkluderade eller berörda av informationen. När rapporteringen senare år skiljer sig från att gestalta paraden mer som en folkfest och en färgglad tillställning som lockar många människor, går det anta att det påverkade människor som läste artiklarna till att förstå paraden som inkluderande.

Detta stöds också av Lundbergs (2007) studie om Prideparader där hon skriver om karnevalens skratt som något inkluderande, riktat till allt och alla. Att kombinera karnevalens skratt med den fria, "queera" kroppen sprider en stämning av glädje och fest (2007, ss 172-173). Även om rapporteringen till största del har gestaltat glädjen och festligheterna i paraden, kan det som Lundberg (2007) menar även indikera på någon form av politiskt budskap. Detta är för att skrattet och firandet kan ses som en form av hån mot normer och

invanda mönster i samhället (2007, s 172). Således går detta att koppla till att Svenska Dagbladets rapportering av paraden ändå sänder ut vissa politiska budskap, då paraden offentliggör samt firar tabubelagda ämnen som rör sexualitet.

Gestaltningen av Prideparaden i Svenska Dagbladet har påverkats av nyhetsdiskursen vilket gett upphov till att den har sett olika ut från år till år. Den tredje frågeställningen besvaras genom diskussionen som löper genom hela kapitlet. Då det inte går att dra några definitiva slutsatser ser vi istället till de mönster och samband bestående av flera olika faktorer, som påverkat både nyhetsdiskursen och den allmänna diskursen. Den omvända diskursen är intressant i detta avseende och är en faktor som gett upphov till förändring av nyhetsdiskursen och den allmänna diskursen. Förändringen av framförallt nyhetsdiskursen har gett upphov till en förändring i gestaltningen av Prideparaden, vilket är ytterligare en faktor. Sett till resultatet av vår analys är Prideparaden en produkt av vad den omvända diskursen åstadkommit och vilka resterande konsekvenser det medfört. Däribland hur Svenska Dagbladets gestaltning påverkats av dessa faktorer, men också hur den från början så kallade frigörelsedemonstrationen blivit till det vi idag kallar för Prideparaden.

I denna studie har vi fördjupat oss i hur olika diskurser påverkar varandra, men framförallt hur en omvänd diskurs kan påverka en hel samhällsdiskurs. Vi har diskuterat ämnen rörande hbtq-frågor, men det går att se detta i ett större sammanhang. Den omvända diskursen hör inte bara hemma i frågan om hbtq-personers rättigheter, den skulle kunna påverka andra samhällssystem och rådande normer.

Vi kan inte dra några generella slutsatser i vår studie gällande alla mediers rapportering av Prideparaden då vi bara har analyserat artiklar ur Svenska Dagbladet. Vi kan heller inte säkerställa att en omvänd diskurs skulle ha samma effekt i andra fall, men vi tycker oss ha sett ett samband som vore intressant att ägna vidare forskning till.

9. Referenslista

9.1 Litteratur

Berglez, P. (2013). Kritisk diskursanalys. I: Ekström, M. & Larsson, L. (red.) *Metoder i kommunikationsvetenskap*. 2. uppl. Lund: Studentlitteratur AB.

Brickell, C. (2000). Heroes and Invaders: gay and lesbian pride parades and the public/private distinction in New Zealand media accounts. *Gender, Place and Culture*, 7(2), ss 163–178.

Fairclough, N. (2003). *Analysing discourse: textual analysis for social research*. New York: Routledge.

Foucault, Michel. (1978). *The will to knowledge*. Harmondsworth: Penguin.

J. Shoemaker, P & D. Reese, S. (2014). *Mediating the Message in the 21st Century*. 3. uppl. New York: Routledge.

Larsson, L. (2013). Intervjuer. I: Ekström, M. & Larsson, L. (red.) *Metoder i kommunikationsvetenskap*. 2. uppl. Lund: Studentlitteratur AB.

Ledin, J & Moberg, U. (2013). Textanalytisk metod. I: Ekström, M. & Larsson, L. (red.) *Metoder i kommunikationsvetenskap*. 2. uppl. Lund: Studentlitteratur AB.

Lundberg, A. (2007). Queering Laughter in the Stockholm Pride Parade. *International Review of Social History* 52(15), ss 169-187.

Norrhem, S. Rydström, J, & Markusson Winkvist, H. (2015). *Undantagsmänniskor: en svensk HBT-historia*. Lund: Studentlitteratur AB.

Peterson, A. & Wahlström, M. & Wennerhag, M. (2018). *Pride Parades and LGBT Movements*. New York: Routledge.

Shehata, A. (2015). Journalistikens dagordningar och gestaltningar. I: Karlsson, M. & Strömbäck, J. (red.) *Handbok i journalistikforskning*. 1. uppl. Lund: Studentlitteratur AB.

Spargo, T. (2000). *Foucault and queer theory*. Cambridge: Icon books Ltd.

Strömbäck, J. (2015). Politisk nyhetsjournalistik. I: Karlsson, M. & Strömbäck, J. (red.) *Handbok i journalistikforskning*. 1. uppl. Lund: Studentlitteratur AB.

Wodak, R. (2002). What CDA is about - a summary of its history, important concepts and its developments. I: Wodak, R. & Meyer, M. (red.) *Methods of Critical Discourse Analysis*. London: SAGE Publications Inc.

9.2 Elektroniska källor

Cardell, J. (2012). "Grymt bra drag på bussen - fem getingar". *Expressen*, 5 augusti.

Tillgänglig: Retriever Mediearkivet. <https://web-retriever-info-com.till.biblextern.sh.se/services/archive/search> [2019-05-25]

Kantar Sifo. (2017). Räckviddsrapport ORVESTO Konsument 2017 Helår. *Kantar Sifo*, 7 mars. Tillgänglig:

https://www.kantarsifo.se/sites/default/files/orvesto_konsument_rackviddsrapport_2017_helår.pdf [2019-05-20]

Jonsson, L. (2015). Om oss: historia. *RFSL*, 14 oktober. Tillgänglig: <https://www.rfsl.se/om-oss/historia/> [2019-04-12]

RFSL. (2019). Begreppsordlista. *RFSL*, 9 maj. Tillgänglig: <https://www.rfsl.se/hbtq-fakta/begreppsordlista/> [2019-05-24]

Stockholm Pride. (u.å). Pride Parade. *Stockholm Pride*. Tillgänglig:

<https://www.stockholmpride.org/prideparade/> [2019-05-24]

TT. (1986). Saknar rubrik. *Tidningarnas Telegrambyrå*, 7 augusti. Tillgänglig: Retriever Mediearkivet.

<https://web-retriever-info->

com.till.biblextern.sh.se/services/archive/displayDocument?documentId=050806198608074484abdcae784af21a43c1e127958f61&serviceId=2 [2019-05-27]

9.3 Artikelförteckning

Artikel 1

Welinder, L. (1979). Homosexuella demonstrerade i Stockholm. *Svenska Dagbladet*, 2 september. Tillgänglig: <https://www.svd.se/arkiv/1979-09-02/17> [2019-05-23]

Artikel 2

Landmark, L. (1982). Gammalt budskap i ny dräkt. *Svenska Dagbladet*, 22 augusti. Tillgänglig: <https://www.svd.se/arkiv/1982-08-22/10> [2019-05-23]

Artikel 3

Nordenson, M. (1985). Biskopar fick pris av homosexuella. *Svenska Dagbladet*, 18 augusti. Tillgänglig: <https://www.svd.se/arkiv/1982-08-22/10> [2019-05-23]

Artikel 4

TT Nyhetsbyrån. (1988). Aftonbladet får pris för 'grova övertramp'. *Svenska Dagbladet*, 14 augusti. Tillgänglig: <https://www.svd.se/arkiv/1988-08-14/6> [2019-05-23]

Artikel 5

TT Nyhetsbyrån. (1991). Socialstyrelsen får bottenpris. *Svenska Dagbladet*, 11 augusti. Tillgänglig: <https://www.svd.se/arkiv/1991-08-11/10> [2019-05-23]

Artikel 6

Khaldi, W. (1994). Äntligen får de gifta sig. *Svenska Dagbladet*, 10 augusti. Tillgänglig: <https://www.svd.se/arkiv/1994-08-10/27> [2019-05-23]

Artikel 7

TT Nyhetsbyrån. (1997). Riksdagskvinnan får RFSL-pris. *Svenska Dagbladet*, 4 augusti. Tillgänglig: <https://www.svd.se/arkiv/1997-08-04/7> [2019-05-23]

Artikel 8

Nilsson, S. (2000). Både latex och blåjeans när gayparaden gick genom stan. *Svenska Dagbladet*, 6 augusti. Tillgänglig: <https://www.svd.se/arkiv/2000-08-06/6> [2019-05-23]

Artikel 9

Malmström, B. (2003). Attack mot Prideparaden. *Svenska Dagbladet*, 3 augusti. Tillgänglig: <https://www.svd.se/arkiv/2003-08-03/7> [2019-05-23]

Artikel 10

Härdmark, Emma. (2006). Stolt parad avslutade Pride. *Svenska Dagbladet*, 6 augusti. Tillgänglig: <https://www.svd.se/arkiv/2006-08-06/8> [2019-05-23]

Artikel 11

Engström, A. (2009). Glammig folkfest lockade många. *Svenska Dagbladet*, 2 augusti. Tillgänglig: <https://www.svd.se/arkiv/2009-08-02/8> [2019-05-23]

Artikel 12

Åkerman, M. (2012). Pridegalej i storformat. *Svenska Dagbladet*, 5 augusti. Tillgänglig: <https://www.svd.se/arkiv/2012-08-05/14> [2019-05-23]

Artikel 13

Åkerman, M. (2015). Paraden lockade rekordpublik. *Svenska Dagbladet*, 2 augusti. Tillgänglig: <https://www.svd.se/arkiv/2015-08-02/7> [2019-05-23]

Artikel 14

Lindström, A. (2018). Färgsprakande 20-års jubileum. *Svenska Dagbladet*, 5 augusti. Tillgänglig: <https://www.svd.se/arkiv/2018-08-05/15> [2019-05-23]